ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῆς

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — Ἔτησία Σελ. 10, Ἑξάμηνος » 5

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι — Ἔτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 607

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 28ῃ Αὐγούστου 1918.

ΩΜΕΝ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ

ΜΟΙΡΑΙΑ Η ΕΝΩΣΙΣ

Μάταιος ἠγέρθη χάρτινος θόρυβος περὶ τὴν πραγματείαν τοῦ πρώην Ἀρχιγραμματέως κ. Ὅρρ περὶ τῆς ἡμετέρας Νήσου, ἥτις περιέλαβεν ἀληθείας τινὰς περὶ τῆς διακυβερνήσεως αὐτῆς ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν δὲν εἶνε ὅμως ἀπηλλαγμένη προκαταλήψεων καὶ ὑπολογισμῶν οἵτινες πληροῦσι τοὺς ἐγκεφάλους τῶν ἀποικιακῶν ὑπαλλήλων.

Λὲν φθονοῦσιν ἴσως οὗτοι τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν Βρεττανικῶν ἀποικιῶν — καίτοι τοῦτο δὲν συμβαίνει πάντοτε— πρέπει ὅμως αἱ ἀποικίαι καὶ κτήσεις νὰ διατελῶσιν ἀναπόσπαστοι ἀπὸ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, διότι διατηρεῖται οὕτω τὸ παγκόσμιον Βρεττανικὸν Κράτος καὶ δύναται νὰ ἐξοικονομῇ ὡς οἷόν τε πλείονας ὑπαλλήλους, στάδιον τὸ ὁποῖον—εἰρήσθω ἐν παρόδῳ,—οὐδόλως ἐκτιμῶσιν οἱ ἐπιχειρηματικοὶ καὶ πολυποίκιλοι.

Λὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ πραγματεία τοῦ λοχαγοῦ κ. Ὅρρ θὰ ἐπηρεάσῃ καὶ κατ' ἐλάχιστον τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς πρὸς τὰς ἀντιλήψεις αὐτῶν περὶ τῆς πραγματικῆς ἐθνικότητος τῶν Κυπρίων, διότι καὶ πρότερον πολλάκις, μάλιστα δὲ ἡ προσφορὰ τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1915 ἀποτελεῖ τρανωτάτην ὁμολογίαν τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐθνικότητος ἡμῶν, ὡς ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Ὅρρ.

Ἄλλως τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε πολὺ ὑπέρτερον τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ἀξίας ἑνὸς ἀποικιακοῦ ὑπαλλήλου, ἀναγόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἐθνολογίαν τῶν ὁποίων τὴν μαρτυρίαν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ἢ νὰ διαστρέψῃ. Διὰ ταῦτα οὐδόλως ἀνησύχησεν ἡμᾶς οὐδ' ἄλλον τινὰ πρέπει νὰ ἀνησυχῇ ἐν Κύπρῳ ἡ πραγματεία τοῦ λοχαγοῦ κ. Ὅρρ ὡς πρὸς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα ἡμῶν, περὶ τῆς αἰσίας ἐκβάσεως τοῦ ὁποίου δυνάμεθα, νομίζομεν, νὰ ὦμεν ἐφεξῆς αἰσιόδοξοι.

Σπουδαία διπλωματικὴ ἀποτυχία θὰ καταλογισθῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις μετὰ τὴν προηγηθεῖσαν προσφορὰν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ρίψας αὐτὸς εἰς τὸν πόλεμον τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὐτὴν προσφορὰν. Ἡ Κύπρος προσεφέρθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεξαρτήτως ἄλλων ὠφελημάτων ἅτινα θὰ προσεπόριζεν ἡ αἰσία διεξαγωγὴ τοῦ πολέμου, καὶ εἶναι ἄπορον ὅτι δὲν ἐπανέλαβον οἱ Σύμμαχοι τὴν αὐτὴν προσφορὰν εἰς τὴν πολιτικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀρκεσθέντες μόνον εἰς ἐγκώμια πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Προσφορὰ τοιαύτη θὰ ἐπαρηγόρει τὴν Ἑλλάδα δι' ὅσα ὑπέμεινε δεινὰ καὶ θὰ ἐνίσχυε τὸν κ. Βενιζέλον ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις θεωρῶν τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου ὡς πρωτόλειον τῆς εἰς τὸν πόλεμον ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐνεπνέετο ὑπὸ τῆς προσδοκίας τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων του καὶ θὰ ὥρμα πρὸς τὸν πόλεμον ἡνωμένος, ὡς ἔπραξε κατὰ τὰ ἔνδοξα ἔτη 1912—1913.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τοῦ πατριωτικωτάτου καὶ χρηστοτάτου Ἀλ. Ζαΐμη ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν ἀποφεύγουσα τὸν πόλεμον, ἵνα προφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ παραδοὺς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Συνεννοήσεως ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς του νὰ ζητήσῃ καὶ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Συνεννοήσεως ὅσα παρεσχέθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρότερον ἀντάλλαγματα, καὶ τούτων μὴ γενομένων, διεκυβεύθη σπουδαίως ἡ τύχη τῆς Νήσου ταύτης, καὶ ἡ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι πολιτεία του προσέκρουσε κατὰ μεγάλων δυσχερειῶν.

Εὐτυχῶς ἡ τελευταία τροπὴ τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἡ ἀποφασίσασα πιθανώτατα τὴν τύχην τοῦ κόσμου, φαίνεται καὶ πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας Νήσου εὐνοϊκωτάτη.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ νίκη τῆς Συνεννοήσεως κατὰ τῆς Τευτονοτουρανικῆς Συμμαχίας ἔσται τελεία, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Παγγερμανισμοῦ κίνδυνος θὰ ἐξαφανισθῇ, ἀφοῦ ἐξηφανίσθη πρότερον καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Πανσλαυισμοῦ.

Τὸ Παγγερμανικὸν θηρίον κατέβαλλε τὸ Πανσλαυικὸν τοιοῦτο, καὶ ἐκεῖνο πάλιν ὑπέκυψε μετὰ πείσμονα καὶ αἱματηροτάτην πάλην ὑπὸ τὰ πλήγματα τῆς θείας Νεμέσεως ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Συμμάχων, ἡ νίκη δὲ τῶν Συμμάχων συντελεῖται ὑπὸ περιστάσεις τοιαύτας, ὥστε ν' ἀποκλείωνται καὶ ὁ φόβος κοσμοκρατίας παρὰ τῆς Συνεννοήσεως καὶ αἱ κατακτητικαὶ βλέψεις οἱουδήποτε τῶν Συμμάχων, χάρις εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ τὰ παγκόσμια συμφέροντα καὶ ἡ τιμὴ αὐτῆς ἐπιβάλλουσιν ὅπως τηρήσῃ καὶ ἐπιβάλῃ τὰς μεγάλας καὶ ὑψηλὰς ἐπαγγελίας τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ὅρος Οὐΐλσων.

Διὰ τὴν Κύπρον ὁ Βήκονσφηλδ ἐθυσίασε τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου, ἀφοῦ μετεχειρίσθη αὐτὰ ὅπως ματαιώσῃ τὴν συνθήκην τοῦ Ἀγ. Στεφάνου καὶ τὰ λείψανα τούτων περιέσωσεν ὁ γάλλος πληρεξούσιος Βαδιγκτὼν καὶ ἡ διπλωματικὴ δεξιότης τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξ. Κουμουνδούρου, καὶ τοῦτο διότι ἡ Κύπρος ἐθεωρήθη ὡς ἐπίκαιρος στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς σταθμὸς πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν βλέψεων καὶ ἐπιχειρήσεων τῆς Ρωσίας ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τῆς Ἰνδικῆς.

Ἡ μεγάλη αὕτη σημασία τῆς Κύπρου διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐξέπεσεν ἀπὸ τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ, καὶ ἡ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ μηδαμινότης τῆς Νήσου ἡμῶν κατεδείχθη σαφέστατα κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον.

Καίτοι ἡ Μ. Βρεττανία μετὰ τῶν Συμμάχων αὐτῆς εἶχον ἀπόλυτον τὸ κράτος τῶν θαλασσῶν καὶ ὠκεανῶν, ἡ ἐπιχείρησις κατὰ τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς Καλλιπόλεως ἐδίδαξεν αὐτοὺς ὅτι αἱ ἀπὸ θαλάσσης ἀποβάσεις εἰς πολεμίαν χώραν, διὰ τὴν εὐχέρειαν τῶν χερσαίων συγκοινωνιῶν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν πολυβόλων καὶ ἄλλων μαλιστὰ ἐπικίνδυνοι καὶ ἐνίοτε ὀλέθριαι.

Διὰ ταῦτα, καίτοι αἱ παρὰ τὰς Ἀσιατικὰς ἀκτὰς Ἑλληνικαὶ Νῆσοι περιῆλθον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Συμμάχων, καὶ ἠδύναντο οὗτοι νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτὰς ὡς στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ὁρμητήρια κατὰ τῆς Τουρκίας, οὐδαμοῦ ἐπεχείρησαν τοῦτο, καὶ μόνον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, ἵνα ἐπαναληφθῇ διὰ πολλοστὴν φορὰν ἡ ἱστορία, ὡς ἀπὸ ὁρμητηρίου ἐπῆλθε κατὰ τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἡ ναυτικωτάτη καὶ θαλασσοκρατοῦσα Δύναμις διὰ τῆς ἐρήμου.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀπὸ τῆς Ρωσίας καὶ ὁ ἀπὸ τῆς Γερμανίας κίνδυνος ἐξέλιπεν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ χρόνον ἄδηλον πόσον, ἡ δὲ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία θὰ εἶνε διαμεμελισμένη, ἡ Κύπρος ἐφεξῆς οὐδεμίαν ἀπολύτως θὰ ἔχῃ ἀξίαν στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν καὶ θὰ ἀποβῇ τι χεῖρον ἢ ἐλέφας λευκὸς διὰ τὴν Μ. Βρεττανίαν.

Τὸ προσεχὲς ἄλλως συνέδριον τῆς εἰρήνης, χάρις πάντοτε εἰς τὴν παρουσίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, δὲν θὰ ὁμοιάζῃ ποσῶς πρὸς τὸ Βερολίνειον τοιοῦτο τοῦ 1878, διότι θὰ εἶναι παγκόσμιον καὶ θὰ δεχθῇ πρὸς μελέτην καὶ ἀπόφασιν τὰ αἰτήματα πάντων τῶν λαῶν, καὶ τὰ Κυπριακὰ τοιαῦτα θὰ ἔχωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐμφανέστατον καὶ ἰσχυρότατον τὸ δίκαιον.

Ἡ Κύπρος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς τῶν τε πολιτικῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν διὰ διπλῶν ὑπομνημάτων ἐζήτησε τὴν ἕνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς ἐμπολέμου Ἑλλάδος, προθύμως ἀναλαμβάνουσα πάντας τοὺς κινδύνους καὶ πάσας τὰς θυσίας τοῦ πολέμου πρὸς ἐξαγορὰν τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, καὶ τὴν γενναίαν καὶ πρωτοφανῆ ἴσως ταύτην προσφορὰν ἀπέκρουσεν ἡ κυριαρχοῦσα τῆς Νήσου Μ. Βρεττανία.

Οὐδεὶς πλέον ὑπολείπεται λόγος μετὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ πολέμου ὅπως ἡ Ἀγγλία ἐπιμένῃ κατέχουσα χώραν τῆς ὁποίας ὁ λαὸς δικαιοῦται νὰ τύχῃ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ, χωρὶς οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης βλάβης Βρεττανικῶν συμφερόντων, τοὐναντίον μάλιστα, ἡ τιμὴ τῆς Μ. Βρεττανίας ὑπαγορεύει ὅπως τηρήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὰς μεγάλας ἐπαγγελίας τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Ὦμεν διὰ ταῦτα αἰσιόδοξοι, εὐχόμενοι ὁλοψύχως πλήρη καὶ τελείαν τὴν νίκην εἰς τοὺς Συμμάχους ἐπ' ἀγαθῷ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

ΟΙ ΜΕΙΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΕΙΣ;

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

Ἐν τῷ «Daily Mail» ἀνέγνων τὴν ἑπομένην ἀνταπόκρισιν ἐκ Γαλλίας:

«Ὁ λοχίας μας νυμφεύεται νεαρὰν Γαλλίδα σήμερον! Ἄπορον τί θὰ εἴπωσιν οἱ ἰδικοί του εἰς Πλάττου» ἀνεφώνησεν ὁ νεωκόρος μιᾶς καλύβης τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας ἐν Γαλλίᾳ.

Γνωρίζουσιν αἱ κόραι τῆς Βρεττανίας ὅτι πολλαὶ Γαλλίδες σύζυγοι θὰ προστῶσι τῶν οἴκων πολλῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων Τόμμη μετὰ τὸν πόλεμον;

Ἐνεφανίσθην ἐν καιρῷ ἵνα μετάσχω τῆς τελετῆς εἰς ξυλίνην Ἐκκλησίαν καὶ εἶδον ἕνα εὐσταλῆ, στρατιώτην ἱστάμενον παρὰ τὸ θυσιαστήριον μετὰ κομψῆς καὶ χαριέσσης λεπτοφυοῦς Γαλλίδος μαζέλλ παρὰ τὸ πλευρόν του. Δύο ταινίαι ἢ μᾶλλον ἰδίαι τρεῖς ἔχουσι μεγάλην ἐλκυστικότητα!

Καλῶς παρεσκευασμένη ἡ νύμφη ἀπήντησεν ἄνευ ἴχνους νευρικότητος ἐν ὡραίῳ Γαλλικῷ τόνῳ.

Ἱκανὸς ἀριθμὸς Γάλλων συγγενῶν παρῆσαν εἰς τὴν τελετήν. Ὁ γάμος εἶνε σοβαρὰ ὑπόθεσις ἐν Γαλλίᾳ. Ἑκάστη Γαλλὶς κόρη ἔχει τὴν προῖκα της μικρὰν ἢ μεγάλην κατὰ τὴν περίστασιν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς κηδείαν προσέρχονται πολὺ περισσότεροι ἐκ τῶν ἐργατικῶν τάξεων ἢ εἰς γάμον. Εἰς τὰ χωρία ἰδίᾳ οἱ ἀγρόται προσέρχονται κατὰ πλήθη ἵνα κατευοδώσωσι πτωχήν τινα ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου εἰς τὸ Μέγα Πέραν, παραμένουσιν ὅμως οἶκοι ὅταν ὀφείλουσι νὰ εὐχηθῶσιν εἰς τὰ ζεύγη τὸ «εὐτυχεῖτε» κατὰ τὸν γάμον αὐτῶν. Ἐν Γαλλίᾳ διαφέρει ὑπάρχουσιν ἡ προῖξ τῆς νύμφης καὶ ἄλλαι οἰκογενειακαὶ ὑποθέσεις νὰ συζητηθῶσιν.

* * *

Ἐπίσης οἱ γονεῖς τῆς νύμφης δὲν δίδουσι τὴν συναίνεσίν των πρὸς ἕνωσιν, πρὶν ἢ μάθωσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς Πῶς ἐνεργοῦσιν ἵνα πληροφορηθῶσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν γονέων τῶν ἡμετέρων Τόμμη;

Θὰ μάθωσι παρὰ τοῦ βικαρίου τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ χωρίου ὅπου κατοικεῖ ὁ Τόμμυ ἢ γράφουσι πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ καὶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἐὰν ἡ ἔκθεσις εἶνε εὐνοϊκή, τότε ἡ μικρὰ Λιζέττα, περιπτύσσεται, φιλεῖται καὶ φορτώνεται διὰ ζωρεῶν ἐθνῶν καὶ πραγμάτων κομψῶν καὶ ὡραίων διὰ τὴν προικά της. Αἱ ἀνησυχίαι ὅμως τῆς Λιζέττας δὲν ἐτελείωσαν ἀκόμη. Ἀναγγέλλεται ὁ ἐφημέριος.

«Πῶς; ἡ γλυκεία Λιζέττα μας θὰ συζευχθῇ αἱρετικόν!» Ἀναφωνεῖ; «Ἀ! ὁ Θεὸς γνωρίζει πόσον ἀξιοθαύμαστοι εἶναι οἱ Ἄγγλοι αὐτοὶ στρατιῶται, ἴδετε ὅμως! Δὲν εἶνε τέκνα τῆς Ἁγίας Μητρὸς Ἐκκλησίας.»

Ἡ Λιζέττα καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς εἶναι ἄκαμπτοι. Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ἀπέβαλε πολὺ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς.

Ἀκόμη ἡ πτωχὴ Λιζέττα ὑπόσχεται μετὰ τὸν πολιτικὸν γάμον εἰς τὸ δημαρχεῖον νὰ τελέσῃ καὶ θρησκευτικὸν τοιοῦτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ της, ἐνῷ ὁ μνηστὴρ ἐπιμένει ὅτι εἶνε πραγματικῶς νυμφευμένος διὰ τοῦ τοίκου του κ. Τ. Ἐξ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι περὶ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας τῶν γάμων ἡ πτωχὴ Λιζέττα εἶναι εἰς λιπόθυμον κατάστασιν καὶ ὁ λοχίας της εἶνε τεθορυβημένος μέχρι θανάτου καὶ σκυθρωπός.

Οἱ μεικτοὶ οὗτοι γάμοι εἶναι εὐτυχεῖς; Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς πενθερᾶς καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων πραγμάτων εἰς Πλάττου.»

Παρὰ τὸ εὔθυμον καὶ φαιδρὸν ὕφος ἡ ἄνωθι ἀνταπόκρισις καταλήγει εἰς πολὺ σοβαρὸν ἐρώτημα:

«Οἱ μεικτοὶ οὗτοι γάμοι εἶναι εὐτυχεῖς;

Ὀλοκλήρωτος εὐθυμογάφος ἀπαντᾷ καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐρώτημα εὐθύμως, μὴ θέλων βεβαίως ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φοβεροῦ πολέμου νὰ ἐντείνῃ τὸν ἐφιάλτην, ὅστις καταπιέζει τὰ στήθη πάντων τῶν ἐμπολέμων. Ἀπηλλαγμένοι, εὐτυχῶς, ἡμεῖς τῶν πολλῶν καὶ δεινῶν πολεμικῶν συμφορῶν ἂς ἀποβλέψωμεν πρὸς τὸ ἐρώτημα μετὰ πολλοῦ τοῦ διαφέροντος καὶ ἂς προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν τινα ἀξίαν τοῦ μεγάλου καὶ σοβαροῦ ζητήματος Α! πενθεραὶ διαδραματίζουσι βεβαίως σπουδαῖον πρόσωπον εἰς τὰ οἰκογενειακὰ δράματα καὶ πάντοτε ἐλπίζομεν ὅτι προϊούσης τῆς γυναικείας μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς, θὰ μάθωσιν αὗται πῶς νὰ καθιστῶσι τὸν συζυγικὸν βίον τῶν τέκνων αὐτῶν εὐτυχῆ καὶ φαιδρὸν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν, ἀντὶ νὰ προκαλῶσιν ἐν αὐτῷ ἔριδας καὶ σκάνδαλα, καὶ τοῦτο ἐφόσον οἱ γάμοι εἶναι ἀμιγεῖς καὶ ὁμογενεῖς, ἄλλως εἰς γάμους μεικτοὺς, ὅσῳ μᾶλλον ἀνεπτυγμένη τυγχάνει ἡ πενθερὰ τόσῳ μᾶλλον ἴσως θὰ ἐπεμβαίνῃ καὶ καθίσταται ὀχληρὰ τώρα εἰς τὸν γαμβρὸν ἢ τὴν νύμφην, ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου κατὰ τοῦ ἑτέρου, καὶ ἐξηγούμεθα.

Ἡ ἕνωσις διὰ γάμου δύο προσώπων ὧν τὸ ἕτερον ἀνήκει εἰς ἄλλην ἐθνότητα καὶ πρεσβεύει ἄλλην θρησκείαν δυνατὸν νὰ προσέρχεται ἐξ ἔρωτος ἢ ἐξ ὑπολογισμοῦ οἰκονομικοῦ ἀλλὰ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὁ μικτὸς οὗτος γάμος οὐδέποτε ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸ ἑτερογενὲς καὶ ἑτερόθρησκον τοῦτο ζεῦγος.

Διότι ὁσονδήποτε ὑψηλὸς καὶ σφοδρὸς ἂν ἐγένετο ὁ ἔνωσας αὐτοὺς ἔρως, ἅμα τῇ γεννήσει τοῦ πρώτου τέκνου, ἀντὶ νὰ ἐξευγενισθῇ οὗτος καὶ ἐνισχυθῇ, θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πρώτην δυσάρεστον ἀντίθεσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων τῶν γονέων. Εἰς ποίαν ἐθνότητα καὶ εἰς ποίαν Ἐκκλησίαν θὰ ἀνήκῃ τὸ νεογέννητον;

Ὑπάρχει, ἴσως, συμφωνία ἐκ τῶν προτέρων ὅπως τὰ μὲν ἄρρενα ἀνήκωσιν εἰς τὸν πατέρα τὰ δὲ θήλεα εἰς τὴν μητέρα, καὶ οὕτω τὸ νεογέννητον ἀντὶ νὰ γένῃται τρυφερὸς καὶ ἱερὸς δεσμὸς τῶν γονέων, ἀποβαίνει πέτρα σκανδάλου μεταξὺ τούτων καὶ ὑπὸ τὰς μᾶλλον εὐτυχεῖς περιστάσεις

Ἐὰν εἶνε ἄρρεν θὰ ἐκτρέφηται καὶ θὰ παιδαγωγῆται ὑπὸ ἀλλοεθνοῦς καὶ ἑτεροδόξου μητρός, ἥτις θὰ προσκρούῃ ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἑτέρας ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τοῦ ἀλλοεθνοῦς σχολείου, ὅπου θὰ φοιτᾷ τοῦτο, καὶ θὰ συμβαίνῃ πολλάκις νὰ συγκρούωνται ὀξέως τά τε ἐθνικὰ καὶ τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα καὶ φρονήματα τοῦ τέκνου πρὸς τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐξ οὗ θὰ προέλθῃ βαθμηδὸν δυσπιστία καὶ ἀντίθεσις μεταξὺ υἱοῦ καὶ μητρός, καὶ δὲν πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει μεγαλείτερον τούτου δυστύχημα εἰς μητέρα τῆς ὁποίας ἡ ἐμφυτος στοργὴ καὶ ἡ παλλοκίνων ἐκ τῶν τέκνων καρδία θὰ πληγώνεται ὑπὸ τούτων συχνότατα.

Ἐὰν ὁ μεικτὸς οὗτος γάμος εὐλογηθῇ δι' εὐτεκνίας, ἡ ἀντίθεσις καὶ ἡ ἐχθρότης ἐν αὐτῷ θὰ αὐξάνωνται καὶ θὰ ἐπιτείνωνται, τῶν ἀρρένων ἀντιτιθεμένων πρὸς τὰ θήλεα κατὰ τὰ εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα τῶν ἀνθρώπων ἰδεώδη, τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ θρησκευτικά, καὶ συμβαίνει δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς νὰ εἶνε ταῦτα διάφορα καὶ ἐνίοτε πολὺ ἀντίθετα μέχρι ἐχθρότητος παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσι.

Κατὰ τὰς μεγάλας ἐθνικὰς ἢ θρησκευτικὰς ἑορτὰς, καθ' ἃς τὰς ὁμογενεῖς καὶ ὁμόθρησκους οἰκογενείας πληροῦσι χαρμόσυνα καὶ πανευφρόσυνα συναισθήματα, ἡ μεικτὴ οἰκογένεια διαχάζεται, τοῦ ἡμίσεος αὐτῆς ἀδιαφοροῦντος ἢ ἀντιτιθεμένου πρὸς τὸ ἕτερον ἥμισυ, καὶ ἐνίοτε κατ' αὐτὰς θὰ προκαλῶνται σφοδραὶ ἀλληλομαχίαι καὶ ἔριδες περὶ τὴν τράπεζαν αὐτήν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς οἰκογενειακῆς στοργῆς καὶ εὐφροσύνης, θὰ ἀναφύωνται πολλάκις ὀξύτατα ἔριδες μεταξὺ τῶν συνδαιτημόνων, οἵτινες παρακάθηνται οὐχὶ ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἀλλ' ὡς ξένοι ἕτοιμοι νὰ ἐρίσωσι καὶ συμπλακῶσι πρὸς ἀλλήλους. Τοιοῦτοι μεικτοὶ οἶκοι ἀποβαίνουσιν ἀληθεῖς κολάσεις, ὁσονδήποτε καὶ ἂν θέλωσιν οἱ γονεῖς νὰ συγκρατήσωσι τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην καὶ γαλήνην.

Πρὸς ἀποφυγὴν τοιαύτης κολάσεως ἐπιγείου δυοῖν θάτερον πρέπει νὰ γένηται. Ὁ ἕτερος τῶν γονέων νὰ ἐνδύσῃ ὁλοσχερῶς θυσιάζων τὰ ἰδικά του ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἰδεώδη εἰς τὰ τοῦ ἑτέρου, καὶ ἐπιτρέπων ὅπως πάντα τὰ τέκνα ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἐθνότητα καὶ τὴν θρησκείαν τοῦ ἑτέρου—συνήθως τοῦ πατρὸς, καίτοι οὐχὶ σπανίως ἐπικρατεῖ ἡ μήτηρ—. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ ἀγωγὴ τῶν τέκνων εἶναι ἀτελὴς καὶ ἐλαττωματική, διότι ὁ ὑποχωρήσας ἐκ τῶν γονέων θὰ εἶναι ἀδιάφορος πρὸς τὴν ἀγωγὴν τέκνων ἀλλοεθνῶν καὶ ἀλλοθρήσκων ἢ καὶ ἂν θέλῃ νὰ βοηθῇ θὰ εἶναι ἀδέξιος καὶ ἀνίκανος νὰ προσδώσῃ κατεύθυνσιν ξένην πρὸς τὰ ἰδιά του ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἰδεώδη.

Ἡ θυσία αὕτη ἄλλως θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη, ὥστε νὰ ἀποτελῇ διηνεκῆ

ὀδύνην ψυχικὴν, δυσκόλως συγκρατουμένην ὑπὸ τῆς ἐμφύτου πρὸς τὰ ἴδια τέκνα στοργῆς. Δυνατὸν οἱ διάφοροι τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν θρησκείαν γονεῖς νὰ γένωνται ἢ νὰ εἶναι ἀδιάφοροι πρὸς τὰ ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἰδεώδη καὶ χάριν τῆς οἰκιακῆς γαλήνης καὶ ἡσυχίας νὰ ἀδιαφορήσωσι καὶ περὶ τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπικρατῇ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ γαλήνη, ἀλλὰ θὰ ὁμοιάζῃ πρὸς σκηνὴν Ἀθηγγάνων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔχουσιν ἐξαφανισθῇ οἱ ἐφέστιοι θεοὶ, καὶ πατρὶς αὐτῶν εἶναι ὁ ἄνεμος ὁ παρασύρων αὐτοὺς ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ἀλήτας, ἀνεστίους καὶ ἀπάτριδας, ἐξουθενώματα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

Ταῦτα, νομίζομεν, δὲν εἶναι ἁπλῆ θεωρία, ἀλλ' ἀποδεικνύει καθημερινὴ πεῖρα, ὥστε νὰ μὴ χωρῇ ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἀποτυχίας τῶν μεικτῶν γάμων, καὶ ἦτο περιττὸν τὸ ἐρώτημα τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ *Daily Mail*, εἶναι δὲ ἡ μόνη περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐπέμβασις τῆς πενθερᾶς θὰ ἦτο δεδικαιολογημένη καὶ ἐπαινετὴ, διότι θὰ συνετάσσετο ὑπὲρ τοῦ ἰδίου τέκνου αὐτῆς καὶ θὰ συνηγόρει ὑπὲρ τῆς οἰκείας αὐτῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς παιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς τῶν ἐγγόνων, θὰ ἦτο δὲ ἀξιοκατάκριτος, ἂν ἐτήρει πρὸς ταύτας τελείαν ἀδιαφορίαν.

Ἡ ἀποφυγὴ τῶν μεικτῶν γάμων εἶναι εὐκταία, διότι ἡ ἀποτυχία των εἶναι τόσον βεβαία, ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἥλιος καθ' ἑκάστην θὰ διατρέχῃ τὸν οὐράνιον θόλον ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, καὶ ὅσαι καὶ ὅσοι ἀποφασίσωσί ποτε νὰ ἑνωθῶσιν ἐν γάμῳ τοιούτῳ ἐν γνώσει καὶ βεβαιότητι παρασκευάζουσιν εἰς ἑαυτοὺς βίον ἄβιωτον, μηδεὶς δὲ τούτων ἂς πιστεύῃ ὅτι ὁ ἀμοιβαῖος ἔρως θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ προλάβῃ ἢ νὰ θεραπεύσῃ ὅσα ἀνωτέρω ἐξέθεμεν κακά.

Οἶκοι μεικτοὶ καὶ διὰ τὴν ὅλην πατρίδα καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ἐν ᾗ ὑπάρχουσιν εἶνε ἄχρηστοι καὶ ἐνίοτε ἐπιβλαβεῖς.

Διὰ ταῦτα καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία ὀφείλουσι πρὶν εὐλογήσωσι καὶ ἐπιδοκιμάσωσι γάμον μεικτὸν νὰ προσπαθῶσι νὰ ματαιώσωσιν αὐτόν.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Η ΚΛΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ
ΚΑΙ
Η ΑΦΘΙΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΑΥΤΗΣ

«Ὥσπερ οὖν οἱ δευσοποιοὶ, παρασκευάσαντες πρότερον θεραπείας «τισὶν, ὅ,τι ποτ' ἂν ᾖ τὸ δεξόμενον τὴν βαφὴν, οὕτω τὸ ἄνθος ἐπάγου«σιν, ἄν τε ἀλουργὸν ἄν τε τι ἕτερον ᾖ, τὸν αὐτὸν δὴ καὶ ἡμεῖς τρό«πον, εἰ μέλλοι ἀνέκπλυτος ἡμῖν, ἢ τοῦ καλοῦ παραμένειν δόξα, τοῖς «ἐξω δὴ τούτοις προτελεσθέντες, τηνικαῦτα τῶν ἱερῶν καὶ ἀπορρήτων «ἐπακουσόμεθα παιδευμάτων, καὶ οἷον ἐν ὕδατι τὸν ἥλιον ὁρᾶν ἐθισθέν«τες, οὕτως αὐτῷ προσβαλοῦμεν τῷ φωτὶ τὰς ὄψεις.»

(Μ. Βασίλειος 370 Μ. Χ.)

«Πρὸς μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος, πρὸς τὴν ἠθικὴν «καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ τούτου—αἰῶνος «ὀφείλομεν ἀκόμη ν' ἀντλῶμεν ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς..... ἡ γνῶσις τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας δὲν εἶνε κόσμημα ἁπλοῦν καὶ πολυτέλεια, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοὺς ἐκείνους, οἵτινες οὐδόλως τὸ φαντάζονται, ἡ οὐσία διὰ τῆς ὁποίας πλάττεται ὁ νοῦς τοῦ ἡμερησίου ἀνθρώπου.

(Lafore, Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, 1918).

Λίαν ἐπικαίρως καὶ διὰ τὰ τέκνα τῆς Γαλλίας καὶ μάλιστα διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τοῦ Μομπελλιὲ ἔπλεξεν ἐνώπιον τῶν σπουδαστῶν ἐν αὐτῷ τὸ ἐγκώμιον εἰς τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, τοῦ ἐμπνευσμένου δὲ λόγου του τούτου περίληψιν μεταφέρομεν ἀμέσως κατωτέρω ἐκ τῆς Ἑλληνοφώνου ἐν Λονδίνῳ «Ἑσπερίας» ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ ἑνὸς σημείου, εἶπεν ὁ ῥήτωρ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς μαθητὰς, ἀμφισβήτησις δὲν χωρεῖ. Εἶναι δὲ τοῦτο ὅτι πρὸς μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος, πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ τούτου αἰῶνος ὀφείλομεν ἀκόμη νὰ ἀντλῶμεν ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς Λατινικῆς παιδείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς

Ἠκούσατε παρὰ τοῦ καθηγητοῦ ὑμῶν διότι κυρίως ὑφίσταται ἀνάγκη τοιαύτη· ἡ γνῶσις τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς δὲν εἶναι ἁπλοῦς κόσμος καὶ πολυτέλεια, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐκείνοις οἵτινες οὐδόλως τὸ φαντάζονται, ἡ οὐσία διὰ τῆς ὁποίας πλάττεται ὁ νοῦς τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου.

«Ἴσως, θὰ εἴπητε ὅτι ἡ ἀρχαία κλασικὴ ἀγωγή, ἀνερχομένη μέχρι αὐτῶν τῶν πηγῶν, ἁρμόζει νὰ ἀφεθῇ μόνον εἰς τοὺς ἐπιλέκτους μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν. Παραχωρῶ ὑμῖν τοῦτο καὶ παραδέχομαι μάλιστα ὡς βεβαιον. Οὐδόλως ἀντίκειται πρὸς τὴν λογικὴν σχέδιον ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως κοινῆς μὲν δι' ὅλους, κορυφουμένης δὲ εἰς κλασικὸν ἐπιστέγασμα ἀποκλειστικὸν διὰ τοὺς μαθητὰς, τοὺς ὁποίους προορίζουσιν εἰδικὰ πρὸς τοῦτο χαρίσματα. Θὰ ὑφίσταται ὅμως παντοτε ἡ χρεία τῆς ἐκλογῆς τῶν συγγραφέων καὶ τῶν βιβλίων πρὸς μόρφωσιν τοῦ ἐλευθέρου πολίτου· θὰ ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη νὰ ἐντυπώνωνται εἰν τὸν νοῦν τῶν διδασκομένων αἱ ἀρχαὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τῆς διανοίας, τοῦ ψυχικοῦ αἰσθήματος, ἅτινα διαπνέουσι τὰς συγγραφὰς των ἀρχαίων καὶ ἀπτελοῦσι διὰ παίδας καὶ ἄνδρας τὰ ἄριστα προπαρασκευαστικὰ εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τοῦ σημερινοῦ βίου.

«Ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει ὅτι κάτοχοι τούτων τῶν προτερημάτων ἦσαν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι, τῶν ὁποίων ἡμεῖς διατελοῦμεν οἱ κατ' εὐθεῖαν καὶ φυσικὸν κληρονόμοι, καὶ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν ὡς διδασκάλους ἐγκαρτερήσεως καὶ γενναιότητος.

Θὰ διεπράττομεν μέγα σφάλμα ἐὰν ἠμελοῦμεν τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν καὶ παίδευσιν κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ βιομηχανικῆς δράσεως.

«Οὐδόλως ἀρνούμενοι τοὺς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καταβαλλομένους κόπους πρὸς προαγωγὴν τῆς φιλολογίας, δυνάμεθα ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι πᾶσαι αἱ πολύπλοκοι αὐτῶν ἔρευναι δὲν ἀξίζουν ὀλίγας εὐλήπτους σελίδας—τῶν ἡ μετέρων λογίων, μεστὰς φωτοβόλου κρίσεως, αἵτινες εἰκονίζουσιν ἐν συντόψει τὸ πνεῦμα μιᾶς ἐποχῆς.

«Ἡ ἐπίδρασις καὶ ἔμπνευσις τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἀναφαίνεται εἰς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐθνικῆς σκέψεως καὶ δράσεως. Ἐξ αὐτῶν ἀντλοῦμεν διηνεκῶς διδάγματα εὐθυκρισίας καὶ ἀντοχῆς. Αὗται μᾶς ἐμπνέουσι τὴν λατρείαν τῆς ἀληθείας, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὡραίου, τῆς προόδου καὶ τῆς κανονικότητος· περιβάλλουσι διὰ καλλιτεχνικῆς εὐρυθμίας πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν· ἐξωραΐζουσι πᾶσαν πρᾶξιν καὶ πᾶν κίνημα τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν πολυτίμων κοσμημάτων τῆς χάριτος καὶ τῆς ἁρμονίας· ἐγγενῶσι τὸ αἴσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν πλησίον σεβασμόν.»

Περαίνων τὸν λόγον μετά τινα διαδρομὴν ἐπὶ τὴν δρᾶσιν τῶν Γαλλικῶν Πανεπιστημίων καὶ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ γερμανικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος κατέστρεψεν αὐτὸν οὕτω:

«Ἂς μὴ παρεκλίνωμεν ἐκ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς πειθαρχίας, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν εἰς τοὺς κλασικούς. **Αὐτὴ εἶναι ἡ ῥίζα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀγωγῆς.»**

Ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ Ἑλληνισμῷ ἐπιπόλαιοι ἢ ἀσυνείδητοι πολέμιοι τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως ἤτις διὰ τοὺς Ἕλληνας εἶναι καὶ ἐκπαίδευσις ἐθνική, καὶ ὡς διεστραμμένοι καὶ κακότροποι υἱοὶ καταφέρονται καὶ καταπολεμοῦσι τὴν ἰδίαν μητέρα, τὴν ἐκθρέψασαν καὶ ἐκτρέφουσαν διὰ τοῦ ἀστειρεύτου γάλακτος αὐτῆς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην.

Μιμοῦνται δὲ οἱ γραικύλοι οὗτοι κέπφοι τὸν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ πόλεμον κατὰ τῆς κλασικῆς Ἐκπαιδεύσεως, χωρὶς νὰ παρακολουθῶσι καὶ τὴν ἐρρωμένην ἄμυναν ὑπὲρ αὐτῆς.

Οἱ πολέμιοι τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ θεωροῦσιν αὐτὴν ὡς ἐκπαίδευσιν ξένην πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθνος, καὶ μὴ ἀρνούμενοι τὴν ἠθοπλαστικὴν ἀξίαν αὐτῆς, φρονοῦσιν ὅτι ἀπέβη περιττὴ διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἤδη πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ διὰ τὸν ἀπαιτούμενον κόπον, ὅστις φρονοῦσιν ὅτι δέον νὰ διατίθεται ἐπωφελέστερον πρὸς παίδευσιν πρακτικὴν καὶ καθαρῶς ἐπιστημονικήν, ὡς ἀπαιτοῦσιν αἱ σύγχρονοι βιωτικαὶ ἀνάγκαι.

Καίπερ ἐσφαλμένας τὰς γνωματεύσεις ταύτας, ἐκτιμῶμεν ὡς εἰλικρινεῖς, διότι ἐπιδιώκεται πράγματι μετὰ ζήλου ἡ πρακτικὴ παίδευσις καὶ ἡ παθητιῶσα νεότης ἐγκύπτει εἰς τὰς πρακτικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς σπουδὰς μετὰ ζήλου θερμοῦ.

Οἱ παρ' ἡμῖν ὅμως ψευδομιμηταὶ τῶν Ἑσπερίων τούτων νεωτεριστῶν ἀποκηρύττοντες τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, ἥτις, ὡς εἴπομεν, δι' ἡμᾶς εἶναι καὶ ἐθνική, τὴν μὲν γλωσσικὴν μόρφωσιν τῆς Ἑλληνίδος νεότητος θέλουσι διὰ τῆς ἀνυπάρκτου δημῳδοῦς ἢ τῆς ἰδιοτικῆς των μαλλιαρικῆς ἀμελοῦσι δὲ παντελῶς τῆς τε πρακτικῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως· εἰ δέ που οἱ ἀηδεῖς κρωγμοὶ τούτων γίνονται ἀκουστοὶ καὶ πειστικοί, παρατρέπουσι τὴν Ἑλληνίδα νεότητα πρὸς τὰς ξένας σχολὰς καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐμφάνισιν περ' ἡμῖν κοσμοπολιτῶν ἀνερματίστων καὶ ἀχαρακτηριστῶν ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς πολιτῶν, περιφρονούντων τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ πάτρια καὶ χαινόντων πρὸς τὰ ξένα καὶ ὀθνεῖα.

Οἱ ψευδονεωτεριστὰι οὗτοι ὑπονομεύοντες τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν παιδείαν μετὰ τῆς κλασικῆς, οὐδὲν ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι λόγου ἄξιον ἔργον πνευματικὸν, δυνάμενον ν' ἀναπληρώσῃ καὶ κατ' ἐλάχιστον μέρος τὸ ἀβυσσάλον κενὸν τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως.

Ἡ μορφωτικὴ δύναμις καὶ ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας—αὐτὴ μάλιστα ἐνδιαφέρει ἡμᾶς,—εἶναι τοσοῦτον ἐπιτακτικὴ καὶ ἀκαταγώνιστος ὥστε νὰ κατακτᾶται τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμὸν ἐκείνων οἵτινες ἰσχυροὺς εἶχον λόγους νὰ ἐχθαίρωσι τὸν ἀρχαῖον εἰδωλολατρικὸν Ἑλληνισμόν.

Κατὰ τὸν αἰῶνα τῶν Τριῶν Μ Ἱεραρχῶν οἱ Ἕλληνες λόγιοι καὶ σοφισταὶ μετὰ μεγάλης σφοδρότητος ἀντεπεξήρχοντο ἔτι κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὸ ὄνομα Ἕλλην ἐνέφαινε παρὰ τῷ Χριστιανικῷ τότε κόσμῳ ἐχθρὸν καὶ διώκτην τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας. Ἐντούτοις ὁ Μ. Βασίλειος τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν θεωρεῖ ἀπαραίτητον ὡς παραπαιδείαν διὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ ὡς συμπλήρωμα τοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δι' ὃ καὶ προτρέπεται τὴν χριστιανικὴν νεότητα νὰ ἐπιδίδωται μετὰ ζήλου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν λογοτεχνίαν.

Ὁ Ἑσπέριος μεσαιωνικὸς κόσμος μετὰ τὴν ἐξημέρωσιν καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν διαφόρων βαρβάρων ἐθνῶν, ἐξ ὧν ἀπετελέσθη οὗτος, ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν ὁποίαν πρῶτος εἶχε διδει ὁ Μ. Βασίλειος, καὶ μετὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐθεωρήθησαν αὗται ἀπαραίτητοι πρὸς μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν νέων καὶ προπαιδείαν καὶ ἐνάσκησιν τῶν ἀρετῶν τοῦ ἀρχαίου πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου.

Μὴ εἴπῃ τις ὅτι οἱ Ἑσπέριοι τότε λαοὶ κατ' ἀνάγκην προσέφυγον εἰς τὴν κλασικὴν παιδείαν, μὴ ἔχοντες ἀνεπτυγμένην ἰδίαν γραμματείαν καὶ λογοτεχνίαν ἐθνικὴν, διότι ἔκτοτε τὰ διάφορα πεπολιτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης καὶ γράμματείαν καὶ λογοτεχνίαν ἐθνικὴν παρήγαγον καὶ προήγαγον εἰς μέγαν καὶ ὑψηλὸν βαθμὸν ὑπερτεροῦντα ἐνιαχοῦ τὴν κλασικήν, ὥστε νὰ θεωρῆται καὶ νὰ κηρύττεται ὑπὸ πολλῶν ὡς περιττὴ σήμερον ἡ τελευταία αὕτη.

Ἐντούτοις ἐν Γερμανίᾳ ἡ κλασικὴ παιδεία ἔσχε καὶ ἔχει τοὺς θερμοτέρους ὀπαδοὺς καὶ τοὺς σθεναρωτέρους ἀμύντορας, ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ ἡ κλασικὴ παιδεία κατέχει σπουδαιοτάτην θέσιν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς Βρεττανικῆς νεότητος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ὅπου τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα ὀσημέραι ἐξησθένει καὶ ἐξηφανίζετο ἀπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, ὥστε σήμερον νὰ κυβερνᾶται αὕτη ὑπὸ ὀρθολογιστῶν, ὑλιστῶν καὶ ἀθεϊστῶν, νὰ αἰσθάνωνται ζωηρότεραν τὴν ἀνάγκην τῆς κλασικῆς παιδεύσεως μετὰ τὴν ἐκτόπισιν μάλιστα τῆς θρησκευτικῆς τοιαύτης ἀπὸ τῶν λαϊκῶν ἐκπαιδευτηρίων.

«Εἶναι, ἀναμφισβήτητον, λέγει πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γαλλίδα νεότητα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὅτι «πρὸς μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος, πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ τούτου αἰῶνος ὀφείλομεν ἀκόμη νὰ ἀντλῶμεν ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς λατινικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς.»

Ἐὰν ξένοι πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα λαοὶ θεωροῦσιν ἀπαραίτητον τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν παιδείαν ὡς μέγαν παράγοντα μορφωτικὸν καὶ παιδαγωγικὸν τῶν διαδεχομένων παρ' αὐτοῖς γενεῶν, ἐὰν ξένοι θέλουσι καὶ ὀφείλουσι νὰ μιμῶνται τὰς μεγάλας ἀρετὰς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, πόσον ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς καθῆκον ἱερὸν καὶ εὐάρεστον νὰ ἔχωμεν ὡς διδασκάλους καὶ φωστῆρας ἡμῶν τοὺς ἡμετέρους προγόνους μεθ' ὑπερηφανείας καὶ ἐθνικοῦ ἐγώισμοῦ περιέποντες τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ πάτρια ἡμῶν, ἅτινα καὶ τιμῶσι καὶ θαυμάζουσι ξένοι λαοί, ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ἱστάμενοι.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΜΑΧΑΙ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΑΡΝΗ

Χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγιωστῶν μεταφέρομεν ἐνθάδε ἐξ εὐρωπαϊκοῦ φύλλου συνοπτικὰς ἐκθέσεις τῶν μεγάλων μαχῶν ἐν Γαλλίᾳ τῶν Συμμάχων κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, καθ' ἃς ἐκρίθη ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐκρίθη εὐτυχῶς ἐπ' ἀγαθῷ ταύτης καὶ συνῳδὰ ταῖς βουλαῖς τῆς θείας Προνοίας. Προτάσσομεν ὧδε στενωτάτην σύνοψιν ἄρθρου τοῦ ἑξῆς:

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1914—ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1918

Ὑπὸ τοιαύτην ἐπιγραφὴν ὁ κ. Μιλλεραὶ πρώην ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων» (*Revue des Deux Mondes*) ἐνδιαφέρον ἄρθρον ἐν ᾧ ἐξετάζει καὶ ἀνακεφαλαιοῖ τὸ σύνολον τῶν κυριωτέρων γεγονότων ἅτινα ἐσημείωσαν τὰ τέσσαρα ταῦτα πολεμικὰ ἔτη.

1914 ἡ κινητοποίησις, ἡ βρεττανικὴ προσπάθεια καὶ ὁ Μάρνης.

1915 ὁ ἀξιοθαύμαστος βιομηχανικὸς ἀγὼν τῆς Γαλλίας διὰ τὸν ἐξοπλισμόν της καὶ ἡ εἴσοδος τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον.

1916 τὸ Βερτὲν καὶ ἡ ἡρωϊκὴ ἄμυνά του, ἡ Ρουμανία ὁρμᾷ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν ἀγῶνα.

1917 ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου Οὐΐλσων καὶ ἡ κήρυξις πολέμου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

1918, οὗτινος τὰ συμβεβηκότα εἶναι ἐγγύτατα ὥστε νὰ ἀνακαλῶμεν αὐτὰ ἐν τῇ μνήμῃ, ἅτινα ὅμως εὑρίσκουσι κατὰ τὸ πέμπτον τοῦτο πολεμικὸν ἔτος «πάντας τοὺς λαοὺς τῆς Συνεννοήσεως κυρίους τῶν νεύρων αὐτῶν, βεβαίους περὶ τῆς θελήσεώς των, ἀποφασισμένους νὰ χωρήσωσι μέχρι τέλους.»

Καὶ ὁ κ. Μιλλεραὶ καταλήγει οὕτως:

Ἐξ λέξεις συνοψίζουσι τοὺς δεκτοὺς ὅρους εἰρήνης ὑπὸ τῆς Συνεννοήσεως.

«Πρέπει νὰ καταστραφῇ ἡ Πρωσσικὴ Στρατοκρατία.»

Αὕτη ἔστω μέχρι τέλους τοῦ πολέμου ἡ μόνη σκέψις ἡμῶν, τὸ ἀναλλοίωτον σύνθημα ἡμῶν:

Ἀπόδοσις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωραίνης εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἕνωσις μετὰ τῆς Ἰταλίας τῶν ἀλυτρώτων χωρῶν, μετὰ τῆς Ρουμανίας τῶν στεναζόντων ὑπὸ τὴν Οὐγγρικὴν κυριαρχίαν υἱῶν αὐτῆς· πρόσκλησις εἰς ἀνεξαρτησίαν τῶν Τσέχων, τῶν Τσεχοσλαβάκων καὶ ἀποκατάστασις μετὰ ὀφειλομένων ἐπανορθώσεων τοῦ ἐνδόξου καὶ ἀτυχοῦς Βελγίου· ἀποκατάστασις τῆς Σερβίας· ἀνασύνθεσις τῆς διαμελισμένης Πολωνίας μεταξὺ Ρωσίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσίας· πῶς θὰ γίνωσι τοῦτα ἂν μὴ καταστρέψωμεν τὴν Πρωσσικὴν στρατοκρατίαν;

Καὶ ἐπίφασιν μόνον εἶναι παράδοξον τὸ νὰ λέγωμεν ὅτι ἀφ' ἡμῶν ἐξήρτηται πλέον νὰ νικηθῶμεν.

Ὁ νέος κόσμος δὲν παρῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν, δὲν διέπλευσε τὸν Ἀτλαντικὸν, δὲν συνετέλεσε τὰ καθημερινὰ θαύματα, ὧν εἴμεθα ἐκπεπληγμένοι καὶ εὐγνώμονες μάρτυρες, ἵνα ἀρκεσθῶσιν εἰς νόθον καὶ δολερὰν εἰρήνην, ἐγκύμονα πάντων τῶν κινδύνων. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν δὲν θὰ σταματήσωμεν εἰ μὴ ὅταν ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς: ἡ καταστροφὴ τῆς προωσσικῆς στρατοκρατίας.

Ἐὰν τὸ παιγνίδιον δυνάμει ἐκερδήθη, αἱ πλάναι, τὰ σφάλματα ἡμῶν δύνανται νὰ ἐπιβραδύνωσι τὴν ἔκβασίν του, νὰ παρατείνωσι τὰς ὀδύνας, ν' αὐξήσωσι τὰ δεινά. Ποῖον ὑπάρχει μέσον ν' ἀποφύγωμεν, ὡς οἷόν τε, τὰ σφάλματα καὶ τὰς πλάνας; Ἓν μόνον: νὰ λησμονήσωμεν τὰ πάντα, νὰ ἀπομακρύνωμεν πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι κέρδος τοῦ πολέμου.

Αὔριον θὰ ἐπανέλθωμεν, ἂν ἔχομεν κατὰ δυστυχίαν διατηρήσει τὴν ἐπιθυμίαν, εἰς τὰ πρότερα ἤθη καὶ τὰς προτέρας συζητήσεις. Σήμερον καὶ μέχρι τέλους τοῦ πολέμου μηδὲν ἄλλο ἂς ὑπάρχῃ δι' ἡμᾶς ἢ ὅπως ἀρώμεθα τὴν νίκην.

«Πρέπει νὰ καταστρέψωμεν τὴν Πρωσσικὴν στατοκρατίαν.»

Α. Μιλλεραὶ

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΜΑΡΝΗΝ

Περαιτέρω πληροφορίαι ἀφορῶσαι εἰς τὰς ἐκιχειρήσεις ἐν Καμπανίᾳ καὶ παρὰ τὸν Μάρνην μικρὰν ἀφίνουσιν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Ἀνωτάτη Γερμανικὴ Ἀρχηγία εἶχε μελετήσῃ ἐπίθεσιν εἰς κλίμακα μεγάλην ὅταν δὲν εἶχε συλλάβει δι' ὅλου τοῦ χρόνου τοῦ πολέμου.

Τὸ ὅλον μῆκος τοῦ μετώπου τῆς ἐπιθέσεως ἦτο σχεδὸν 70 μίλια, μετρούμενον κατὰ μῆκος τῶν ἑλιγμῶν τῆς γραμμῆς μεταξὺ Σιατὼ—Τιερρὺ καὶ Μαὶν—Λὲ—Μεσσίζ. Ἐκ τούτου ὁ τομεὺς τῆς προεξοχῆς τῶν Ρήμων διετηρήθη, ἐνῷ αἱ Γερμανικαὶ ἔφοδοι διηυθύνοντο κατὰ τῶν μετώπων ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς τούτου. Ἡ στρατιὰ τοῦ Στρατηγοῦ Φὸν Παῖν (*Brehn*) ἐχρησιμοποίησε μέρος τῆς δυνάμεως αὐτῆς ὅπως ἐπιτηρῇ τὴν Συμμαχικὴν γραμμὴν μεταξὺ Σουασσὼν καὶ Σιατὼ—Τιερρὺ, ἐνῷ ἡ ἀνατολικὴ πτέρυξ του ἐπιχείρει ὅπως διαβῇ τὸν Μάρνην εἰς Φωσσουὰ, Ζωλγὼν καὶ Λορμὶν. Ἡ στρατιὰ ὑπὸ τὸν Φρειδερῖκον Φὸν Βήλωβ προώριστο ὅπως ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Συμμαχικῶν γραμμῶν νοτιοδυτικῶς τῶν Ρήμων. Ἀνατολικῶς τῶν Ρήμων αἱ στρατιαὶ ὑπὸ τοὺς Στρατηγοὺς Φὸν Ἄϊνεμ καὶ Φὸν Μοῦδρα θὰ ἐπετίθεντο κατὰ τῶν Γαλλικῶν γραμμῶν διατεινουσῶν διὰ Κυμπανίας εἰς Μαὶν—Λὲ Μεσσίζ. Πέμπτη στρατιά, προωρισμένη ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν περαιτέρω ἐκτεινομένην γραμμὴν τοῦ Φὸν Παῖν, εὑρίσκετο ἐν σχηματισμῷ. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς δὲν μετεδόθη ἔτι· φαίνεται ὅτι συνέκειτο ἐξ ἑνὸς ἐκ μεραρχιῶν δευτέρας τάξεως μεταχομισθεισῶν ἐξ Οὐκραίνης. Οἱ ὑπολογισμοὶ περὶ τοῦ συνόλου τῶν στρατιῶν τούτων ποικίλλουσι, φαίνεται ὅμως ἀληθὲς ὅτι περιεῖχον εἰς τὴν μετωπικὴν γραμμὴν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα μεραρχίας, πλὴν τῶν ἐφεδρειῶν, τῶν ἐπιτηροῦντων τοὺς Ρήμους στρατευμάτων καὶ τῆς δυνάμεως ἑπτὰ μεραρχιῶν αἵτινες ἐπετήρουν τὸ Συμμαχικὸν μέτωπον ἀνατολικῶς τοῦ Βιλλὲρ—Κοττερέ. Τὸ σύνολον θὰ κυμαίνεται μεταξὺ 60 καὶ 70 μεραρχιῶν ἢ σχεδὸν 600,000 λογχῶν, πιθανῶς ἐξογκουμένων ὑπὸ πυροβολικοῦ, μηχανικοῦ καὶ τμηματικῶν στρατευμάτων σχεδὸν εἰς 1,000,000·

— Ἡ Γερμανικὴ πρόθεσις.

Ἀμέσως ἔναντι τούτων ἦσαν τρεῖς Γαλλικαὶ στρατιαί. Ἡ ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Γκουρὼ στρατιὰ (ἡ 4η) διατείνουσα ἀπὸ Ρήμων πρὸς ἀνατ. εἰς Μασσίζ. Πρὸς δυσμὰς τῆς ἠρειπωμένης πόλεως ἡ στρατιὰ τοῦ στρατηγοῦ Βερτελὼ ἐξετείνετο κάτω μέχρι τοῦ Μάρνη παρὰ τὴν Δορμὰν, ἐνῷ ἡ τοῦ Δεγγ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ
ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ
ΚΑΙ
ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ Π. ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

«Ἐὰν ἐπέλθῃ πάλιν ἀφή, καὶ ἀναταίλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς «λίθους, καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆ«ναι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται. Εἰ διακέχυται ἡ ἀφὴ «ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἐμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι. Καὶ «καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ «πάντα τὸν χοῦν τῆς οἰκίας ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκά«θαρτον. (Λευιτικὸν ιδ'. 43—48).

Ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ ἐπιστολὴ τοῦ ἀθεΐστου ἱεροσπουδαστοῦ ἐπροξένησε γενικὴν κατάπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν διὰ τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν σαπρίαν ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ τούτῳ, διότι ὡς φαίνεται καὶ ἐκ μόνης τῆς ἐπιστολῆς ταύτης—πλὴν πολλῶν ἄλλων ἐνδείξεων—ἡ ὅλη κατάστασις ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ εἶνε ἀξιοθρήνητος.

Ἐκπαιδευτήριον προωρισμένον νὰ παρασκευάζῃ ἱερεῖς καὶ διδασκάλους, κατὰ τὰς ἐπαγγελίας τῶν ἱδρυτῶν αὐτοῦ, παρουσιάζει διὰ τῶν τροφίμων καὶ τινων τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ ἐκφάνσεις τοῦ χυδαιοτέρου ἀθεϊσμοῦ, τοῦ παχυλοτέρου ὑλισμοῦ καὶ τῆς ἀναιδεστέρας ἀσεβείας καὶ ὕβρεως κατὰ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ ἁγιωτέρων μυστηρίων τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεως ἡμῶν.

«Νὰ ἤμουνα Παπᾶς..... Ἄχ! θὰ τὸ παθυμοῦσα. Ἀλλὰ ἀλοίμονο στὴν Ἐκκλησία ποὺ θὰ μὴ διώριζε νὰ μεταλάβω τὸν Κόσμο..... Δὲν ξέρω τί ἄγια μετάλιψι θὰ ἔδινα.... Ἴσως..... φιλιά..... Ναί!!! Θὰ δρύσεζα πιὸ καλὰ ἐγὼ παρὰ ὁ σακάτης ὁ παπᾶς τὰ φλογισμένα..... χείλια τοῦ ὡμοφρόκοσμου πούρχεται ἀνήξερα καὶ ἀθῶα νὰ ἑνωθῇ μὲ τὸν Χριστό. Ναὶ πάλι μὲ τὸν Χριστὸ θὰ ἑνόνουνταν ἀλλὰ μὲ τὴ διαφορὰ αὐτὴ ὅτι θὰ ἑνώνουνταν μὲ τὸ Χριστό....δουλο. Αἴ! πῶς σοῦ φαίνεται; Δὲν παθυμᾶς τὴ θέσι αὐτὴ τοῦ Παπᾶ γιὰ τὴ ἡμέρα ἐκείνη τὴν Ἁγία;

Καλοντυμένα, λουσμένα, συχωρεμένα, ἀθῶα τριγονάκια νὰ δέχουνται ἀπὸ σένα (τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ).

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ τέτοια πνευματικὴ ἀπόλαυσις δὲν μπορῶ παρὰ νὰ σοῦ πῶ πῶς εἶμαι εὐτυχής! Γιατὶ μετάλαβα; ἐγὼ ἀληθινὰ καὶ ὄχι ψεύτικα, ἐν τὴν μετάλιψι ποὺ δίνει ὁ Παπᾶς. . . . . .

Τώρα σὰν ξέρεις ἔχουμεν παύσεις. Γιὰ τὸν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου!!! Ἂς εἶναι καλὰ καὶ ἐκεῖνος ποὺ δέχθηκε νὰ τὸν σταυρώσουν νὰ κάνουμε κι' ἡμεῖς παύσεις.....»

Ἐπαναλαμβάνομεν νὰ παραθέσωμεν τὰς περικοπὰς ταύτας, καίτοι ἐμπνέουσιν ἀποστροφὴν καὶ βδελυγμίαν εἰς τὸν ἀναγνώστην, διότι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ὑπὲρ πᾶν σχόλιον, καὶ τὸ αὐστηρότατον, καταδηλοῦσιν ἀπαραδειγμάτιστον ὕβριν καὶ χλευασμὸν πρὸς τὰ ἱερώτατα μυστήρια τῆς χριστιανικῆς πίστεως, οἷον ἴσως οὐδεὶς καὶ ὁ χυδαιότερος ὑλισμὸς καὶ ἀθεϊστὴς δὲν ἐτόλμησε νὰ μετέλθῃ. Εἶναι δὲ τὰ μάλιστα ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ Ἱεροσπουδαστὴς γράφει τοιαῦτα ὡς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τῆς θείας λειτουργίας τῆς Ἁγ. Πέμπτης τοῦ Ἰακώβου Ἀδελφοθεόου, νομίζομεν, ἐν αἷς ἡμέραις καὶ οἱ μᾶλλον θρησκευτικῶς ἀδιάφοροι συγκινοῦνται καὶ αὐθορμήτως προσέρχονται εἰς τὰς ἱερὰς τελετὰς τῆς Ἐκκλησίας. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ φοβερὰ αὕτη πανώλης τῆς ἀσεβείας καὶ τοῦ ἀθεϊσμοῦ δὲν περιορίζεται ἐν τῇ πεπωρωμένῃ συνειδήσει τοῦ ἐπιστολογράφου, διότι γράφει ταῦτα πρὸς τὸν συμμαθητήν του ἄνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης ἐπιφυλακτικότητος, ὑπὸ τύπον συνήθους συνδιαλέξεως καὶ κοινότητος συναισθημάτων καὶ φρονημάτων, καὶ τὰ αὐτὰ θὰ ἐπανέλαβεν ἴσως καὶ εἰς ἄλλους συμμαθητάς του χωρὶς τινος συστολῆς, διότι πάντες θὰ ἦσαν ὁμόφρονες αὐτῷ, ἄλλως θὰ ἐξεδηλοῦτο ἐν τῇ ἐπιστολῇ κάποια ἐπιφύλαξις ἢ καὶ κάποιος σεβασμὸς πρὸς τὰς ἀλλοίας πεποιθήσεις καὶ σκέψεις τοῦ πρὸς ὃν ἔγραφεν.

Ἄξιον, ὡσαύτως, σημειώσεως εἶνε ὅτι ἡ πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν τοσαύτη ἀσέβεια καὶ βλασφημία συμπίπτει μετὰ τοῦ ἐγκαθιδρυμένου ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ μαλλιαρισμοῦ, οὗτινος οἱ μαθηταὶ καὶ τινες τῶν διδασκόντων κατὰ προτίμησιν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ γράφουσιν εἰς τὸ διάστροφον καὶ ἀπειρόκαλον τοῦτο κατασκεύασμα κακοβούλων καὶ διεστραμμένων ἐγκεφάλων, καὶ ὁ μαλλιαρισμὸς δὲν εἶνε ἄσχετος πρὸς τὴν διαστροφὴν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἤθους τῶν μαλλιαρῶν.

Ὁ μαλλιαρισμὸς ἀντιτίθεται πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κλασικὴν παίδευσιν, ἥτις δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι καὶ παίδευσις ἐθνικὴ καὶ κατ' εὐτυχῆ συγκύριαν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ἐν ἄλλῃ σελίδι τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου ἔχουσι πρόχειρον τὴν ἀναγνώρισιν τῆς μορφωτικῆς καὶ ἠθοπλαστικῆς ἀξίας καὶ δυνάμεως τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως.

«Πρὸς μόρφωσιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος, πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ὀφείλομεν ἀκόμη νὰ ἀντλῶμεν ἐκ τῆς ἀρχαίας πηγῆς τῆς Λατινικῆς. καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας», φθέγγεται ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Καὶ περαιτέρω ὁ αὐτός:

«Ἡ ἐπίδρασις καὶ ἐμπνευσις τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἀναφαίνεται εἰς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐθνικῆς σκέψεως καὶ δράσεως Ἐξ αὐτῶν ἀντλοῦμεν διηνεκῶς διδάγματα εὐθυκρισίας καὶ ἀντοχῆς. Αὗαι μᾶς ἐμπνέουσι τὴν λατρείαν τῆς ἀληθείας, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὡραίου, τῆς προόδου καὶ τῆς κανονικότητος, περιβάλλουσι διὰ καλλιτεχνικῆς εὐρυθμίας πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν, ἐξωραΐζουσι πᾶσαν πρᾶξιν καὶ πᾶν κίνημα τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν πολυτίμων κοσμημάτων τῆς χάριτος καὶ τῆς ἁρμονίας, ἐγγεννῶσι τὸ αἴσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν πλησίον σεβασμόν».

Ἰδοὺ τίνων καὶ πόσων πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀγαθῶν στεροῦνται οἱ ἄμοιροι κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ πόσων διαστρέφονται ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία ἐκείνων οἵτινες ἐμπνέονται ὑπὸ περιφρονήσεως καὶ ἀποστροφῆς πρὸς τὴν κλασικὴν Ἑλληνικὴν ἰδίᾳ παιδείαν, καὶ τὸ κακὸν τοῦτο πάσχουσιν οἱ **μαλλιαροὶ** καὶ οἱ **μαλλιαρίζοντες**.

Οἱ τρόφιμοι τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὑπὸ τὸ κακόηθες κράτος τοῦ μαλλιαρισμοῦ διατελοῦντες ἀπέβαλον καὶ ὅ,τι ἔφερον ἠθικὸν ἐφόδιον ἀπὸ τοῦ ἁπλοϊκοῦ ἀλλ' ἀγνοῦ καὶ χριστιανικοῦ οἴκου αὐτῶν καὶ κατήντησαν οἷους διαγράφει καὶ προδίδει αὐτούς ἡ ἀποκαλυπτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἱεροσπουδαστοῦ.

Καὶ ὅσοι τῶν ἱεροσπουδαστῶν δὲν ἀπέβαλον τέλεον τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων ἡμῶν κατέστησαν ἀνίκανοι καὶ ἀναρμόδιοι ὅλως πρὸς διδασκαλίαν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἑλληνοπαίδων, διότι καὶ τῆς ἐθνικῆς παιδείας εἶνε ἄγευστοι καὶ μάλιστα πολέμιοι αὐτῆς καὶ ἀδαεῖς ὅλως τῆς παιδαγωγικῆς ὑπὸ ἀπαιδαγώγητου ὅλως παιδαγωγικοῦ διδαχθέντες.

Προκαλοῦμεν ἐνταῦθα τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ποιούμεθα ἔκκλησιν θερμὴν εἰς τὴν ἐγνωσμένην φιλοπατρίαν αὐτῶν ὅπως ἐρευνήσωσιν ἐπιμελῶς καὶ μελετήσωσι τὴν κρατήσασαν θλιβερὰν κατάστασιν ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ.

Περὶ τῶν Ἱεροδιδασκάλων δέ, θὰ μάθωσι τὴν ἀγραμματοσύνην καὶ τὸ ἀπαιδαγώγητον αὐτῶν παρά τε τοῦ Ἕλληνος Ἐπόπτου καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθεωρητῶν τοῦ Τμήματος τῆς Παιδείας καὶ πεισθέντες περὶ ὅλων καταγγέλλομεν ἅς ἐνεργήσωσιν ὅπως ἀρθῇ ἐν πρώτοις ἡ τόσον ἐσπευσμένως καὶ ἀθασανίστως γενομένη ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀναγνώρισις τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον.

Ἡ ἄρσις τῆς ἀναγνωρίσεως ταχέως θὰ ἐπέφερε καὶ τὴν διάλυσιν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοινότητες θὰ ἀπηλλάσσοντο τοῦ κινδύνου νὰ ἔχωσι παρ' ἑαυταῖς διδασκάλους ἢ ἱερεῖς τῆς ποιότητος τοῦ ἐπιστολογράφου ἱεροσπουδαστοῦ καὶ τῶν ὁμοίων καὶ ὁμοφρόνων αὐτοῦ.

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον, ἐνῷ παρασκευάζει ἀσεβεῖς καὶ ἀμαθεῖς Ἱεροδιδασκάλους, χορηγεῖ πτυχία μετὰ φοίτησιν ἑξαετῆ, ἐνῷ αὕτη εἶναι ἑπταετὴς εἰς τὸ Π. Διδασκαλεῖον, καὶ συνεπῶς οἱ εὐκοπώτερον καὶ ἀπονώτερον ἐπιζητοῦντες τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου διδασκαλικοῦ θὰ προτιμῶσι τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξέρχωνται τοιοῦτοι, οἷοι ἤδη ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸ κοινὸν, καὶ οὕτω καὶ τοῦ Π. Διδασκαλείου ἡ γόνιμος ἐθνικὴ λειτουργία παραβλάπτεται καὶ ἡ ἐθνικὴ παιδεία ἐν τῇ Ἑλληνικωτάτῃ Νήσῳ ζημιοῦται τὰ μέγιστα.

Οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ ὀργιάσαντες τόσον ἀδυστόλως κατὰ τὴν πρόσφατον ὀδελυρὰν Μητροπολ. ἐκλογὴν Κιτίου καὶ ἀδιάφοροι ὅλως πρὸς τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν μόρφωσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τοιοῦτον, οἷον ἐγνωρίσαμεν, θέλουσι τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον καὶ τοὺς τροφίμους αὐτοῦ, ἵνα χρησιμοποιῶσι τούτους ὡς ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐκλογὴν καὶ εἰς πάσας τὰς ἄλλας ἀκαθάρτους ὑποθέσεις αὐτῶν.

Ἐντούτοις ἡ ἐνσκήψασα εἰς αὐτὸ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ νόσος εἶνε πολλῷ κακοηθεστέρα τῆς σωματικῆς λέπρας, καὶ φοβούμεθα ὅτι μάτην προβάλλομεν εἰς τοιούτους ἀρχιερεῖς τὴν ἐν τῷ Λευιτικῷ διαγραφομένην ἀπολύμανσιν.

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ἀπέτυχεν ἐντελῶς τοῦ σκοποῦ τῆς ἱδρύσεώς του καὶ ἀπέτυχε μάλιστα πέρα καὶ τῆς μεγαλειτέρας ἀπαισιοδοξίας ἡμῶν καὶ οὐδεὶς ἐνδιαφερόμενος καὶ ποθῶν τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνύψωσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν οἰκτρὰν ταύτην ἀποτυχίαν. Ἤδη ἶναι καιρὸς νὰ φέρωμεν πάντες τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν ἡμῶν εἰς τὸ Π. Διδασκαλεῖον, οὗτινος τὸ μακρὸν καὶ εὐδόκιμον παρελθὸν καὶ οἱ μακροχρόνιοι καρποὶ ἐγγυῶνται καὶ διὰ τὸ μέλλον εὐδοκιμωτέραν καὶ καρπαφορωτέραν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Εἶνε βέβαιον ὅτι μετὰ τῆς προϊούσης εὐπορίας τῆς Νήσου καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ οἱ νέοι θ' ἀποφεύγωσι τὸ ἀχάριστον διδασκαλικὸν ἔργον — τοῦτο συμβαίνει ἤδη ἐν ἐπαισθητῷ βαθμῷ— ἐπιδιδόμενοι εἰς ἄλλα ἐπικερδῆ ἐπαγγέλματα ἐνῷ ἔχομεν ἀνάγκην περισσοτέρων πάντοτε καὶ ἱκανωτέρων διδασκάλων.

Ἵνα δὲ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὴν Κύπρον καὶ διὰ τῆς Κύπρου εἰς τὰς γείτονας Ἑλληνικὰς κοινότητας εἰς τὰς ἀντίπεραν χώρας ἱκανοὺς διδασκάλους, πρέπει νὰ πράξωμεν ὅ,τι ἔπραξεν ἐν Σάμῳ ὁ Μικρασιατικὸς Σύλλογος, ἱδρύσας Διδασκαλεῖον, ἐν ᾧ 50—60 ὑπότροφοι Μικρασιᾶται Ἑλληνόπαιδες ἐκπαιδεύονται καὶ διατρέφονται δωρεὰν ἵνα γένωνται μετὰ τοῦτο θρησκευτικοὶ καὶ ἐθνικοὶ ἀπόστολοι παρὰ τῷ Μικρασιατικῷ Ἑλληνισμῷ. Τοῦτο πρότερον ἔπραξαν τὰ Ζαρίφεια Διδασκαλεῖα Φιλιππουπόλεως καὶ τὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Σερρῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων προῆλθον οἱ κήρυκες τῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ ἰδεωδῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ καὶ οἱ εὐγενεῖς ἀγωνισταὶ τῶν ἐθνικῶν εἰς τὰς χώρας ἐκείνας ἀγώνων, τοῦτ' αὐτὸ ἃς πράξωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν Κύπρῳ.

Κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν θὰ ἔχωμεν Γυμνασιάρχην καὶ διευθυντὴν τοῦ Π. Διδασκαλείου ἄνδρα πλήρη ἔχοντα γνῶσιν τῶν τῆς ἐθνικῆς παιδείας καὶ πεῖραν μακρὰν πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ ἡμετέρου Διδασκαλείου, ἀρκεῖ νὰ ἐξευρεθῶσι τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ποσῶς δυσχερές.

Ἡ πατριωτικὴ καὶ ἐθνικὴ καθόλου ἐργασία τῶν ἡμετέρων διδασκάλων ἐν τῇ Νήσῳ ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐξετιμήθη δεόντως, καὶ θὰ γένηται ἀνάγκη μεγαλειτέρας καὶ συντονωτέρας ἐργασίας καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς ἀντίπεραν χώρας. Ἡ Κύπρος ἂς γένηται ὁρμητήριον ἐθνικὸν διὰ τὴν Ἀνατολὴν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξαρσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλην. κοινοτήτων καὶ πρὸς διάδοσιν τῆς Ἐθνικῆς παιδείας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ ἐν τῷ μέρει αὐτῆς βελτιοῦσα τὰ ἐθνικὰ αὐτῆς Ἐκπαιδευτήρια καὶ ἰδίᾳ τὸ Π. Διδασκαλεῖον.

Ἀπὸ τούτου καὶ ἱερεῖς εὐσεβεῖς καὶ διδάσκαλοι ἐνθουσιώδεις δύνανται νὰ ἐξέρχωνται διὰ καταλλήλου συμπληρώσεως τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, προπάντων διὰ τῆς προσελκύσεως τῶν χρηστοηθεστέρων καὶ νοημονεστέρων Ἑλληνοπαίδων, τοῦθ' ὅπερ θὰ γένηται μόνον ἐὰν ἔχωμεν τὰ οἰκονομικὰ μέσα νὰ παρέχωμεν κατ' ἐκλογὴν καὶ διὰ διαγωνισμοῦ δωρεὰν διδασκαλίαν καὶ διατροφήν.

ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ
ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ Μ. ΚΙΤΙΟΥ

Τὸ «Ν. Ἔθνος» ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ Ἱεροσπουδαστοῦ γράφει.

«Λέγεται ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱροδιδασκαλείου κατήγγειλεν ἄλλοτε κατ' ἐπανάληψιν πρὸς τὸν πρώην Μητροπολίτην Κιτίου παραπλησίαν κατάστασιν μετοξὺ τῶν τροφίμων τοῦ ἱδρύματος, ὡς προϊὸν παιδευτικῆς ἐργασίας ὡρισμένου καθηγητοῦ, ὅστις τῷ ἀπήντα στερεοτύπως: Σὲ κατέλαβε ψύχωσις Κύριε Διευθυντά, ἐναντίον τοῦ συνωδέλφου σου.»

Εἰς ταῦτα προσθέτομεν ὅτι καὶ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κατηγγέλθη ἡ θλιβερὰ κατάστασις ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸν γράψαντα αὐτῷ ἐγγράφως ὅτι θὰ μεριμνήσῃ, καὶ ἐντούτοις ἡ κατάστασις ἐξηκολούθησεν ἡ αὐτὴ καὶ χείρων ἔτι.

Καὶ ἐν Πάφῳ κατηγγέλθησαν ἱεροσπουδασταὶ δημοσίᾳ ὅτι διακηρύττουσιν ἀναιδῶς παρὰ πολίταις καὶ ἀγρόταις δεξασίας ἀθεϊστικάς.

Ἡ νοσήρα αὕτη ἀπάθεια καὶ ἀδιαφορία τῶν ἀνωτάτων παρ' ἡμῖν κληρικῶν πρὸς τηλικαύτην ἐξάχρειωσιν ἀποτελεῖ τὰ μάλιστα θλιβερὸν καὶ πρωτοφανὲς ἴσως φαινόμενον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑλλ. Ἐκκλησίᾳ, πρέπει δὲ νὰ παταχθῇ ἡ ἐξαχρείωσις αὕτη ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ — ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ κ. Σοφ. Αυσανδρίδης ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξοχῆς ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται ἐπισκέψεις ὡς πάντοτε.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ ἐξωτερικὴ ἐμπορία τῆς Κύπρου κατὰ τὸ ἐξάμηνον τὸ λῆξαν τῇ 1η Ἰουνίου 1918 (ν. ἡ.) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον ἑξάμηνον τοῦ 1917 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰσαγωγὴ

	1917	1918
Εἰς εἴδη	£ 236,796	314,889

Ἐξαγωγὴ

Εἰς εἴδη	£ 187,781	207,953

Σημαντικώτερα εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα ἦσαν τὰ ἑπόμενα:

	1917	1918
Κύαμοι καὶ πίσα	3916	5592
Βούτυρος	4290	10115
Καφὲς	2005	2848
Σῖτος	2397	—
Ἄλευρα	24123	109
Ἐδώδιμα ἀπεστειρωμένα	2972	1096
Ὄρυζα	11830	9693
Σήσαμον	1048	335
Σάκχαρις	21512	5373
Καπνὸς	12152	13085
Σίδηρος	1699	154
Πετρέλαιον	7458	11133
Σιδηρᾶ καὶ χαλύβδινα χειροτεχνήματα	2275	885
Μηχαναὶ καὶ ἐξαρτύμ.	1186	316
Βαμβάκινα ὑφάσματα	12348	26658
» ὑφάσματα	26271	55425
Ψιλικὰ	4053	6688
Σάκκοι	19113	11530
Μεταξωτὰ	1985	2054
Μάλλινα	7093	6307
Ἰνδικὸν	1485	2231
Δερμάτινα χειροτεχνήμ.	2218	4379
Πάτοι	6093	6021
Σάπων	3426	21083
Γραφικὴ ὕλη	1841	2272
Κυβερνητικαὶ καὶ στρατιωτ. προμήθειαι	15558	56083
Ψιλὰ χειροτεχνήμ.	1722	836

Κυριώτερα δὲ ἐξαχθέντα εἴδη εἶνε τὰ ἑξῆς:

Διάφορα ζῷα καὶ ὀρνίθ.	5155	19233
Βρόμη	3238	4283
Ἐσπεριδοειδῆ	4507	6069
Σταφίδες, οἶνοι καὶ οἰνοπνεύματα	16690	20715
Τυρὸς	1090	21
Ὠά	3441	12
Πατάτες	5587	3271
Καπνὸς	14245	23132
Χαρούπια	54236	56968
Βάμβαξ	15055	—
Κουκούλια	1360	—
Μαλλία	7855	1860
Δέρματα	4087	—
Ροῦς	3285	1934

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ

Θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι κατὰ τὴν ἀποφύλλισιν τοὐλάχιστον τῶν καπνοφυτειῶν θὰ ἔλεγον καὶ αἱ τόσαι δοκιμασίαι καὶ τὰ μαρτύρια τῶν καπνοκαλλιεργητῶν. Φαίνεται ὅμως καὶ μετὰ τὴν ἐκρίζωσιν καὶ τοῦ τελευταίου στύπους αὐτῶν θὰ διατρέχωσιν οὗτοι νέους κινδύνους

Πολλοὶ ἔλαβον ἀδείας πρὸς καπνοφυτείαν ἐπὶ ἐκτάσεως, ὅσην διελάμβανον τὰ κοτσάντα εἰς χεῖρας των καὶ καλῇ τῇ πίστει ἐφύτευσαν αὐτάς.

Ἐμετρήθησαν ὅμως ὕστερον ὑπὸ δημοσίων γεωμετρῶν καὶ εὑρέθησαν μεγαλείτεραι τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ ἀδείᾳ ἐκτάσεως, καὶ τὸ στρατοδικεῖον ἐπέβαλεν εἰς τοὺς καπνοκαλλιεργητὰς τούτους τὸ καθιερωθὲν πρόστιμον 5 λίρας διὰ πᾶσαν ἐπὶ πλέον σκάλαν καὶ οὕτω τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ἐν Λευκωσίᾳ ἐπεβλήθησαν ἐν ὅλῳ πρόστιμα ὑπὲρ τὰς 500 λίρας.

Εἶνε δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον νομίζομεν ὅπως ἡ Α. Ε. ὁ Ἁρμοστής, ἐὰν εὕρῃ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκδικάσεως ὅτι καλῇ τῇ πίστει καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κοτσανέων ἐφύτευσαν οἱ καταδικασθέντες ἔκτασιν μεγαλειτέραν τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ ἀδείᾳ των, ν' ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τοῦ ἐπιβληθέντος βαρέος προστίμου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Πιστεύομεν ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ γεροντικοῦ Μάρκου Χριστοφῆ ἐντὸς μαλύβης του παρὰ τὴν δεξαμενὴν τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ δὲν εἶναι τόσον ἁπλοῦν κακούργημα, ἐὰν λάβῃ ἐπ' ὄψιν ὅτι ὁ πτωχὸς αὐτὸς γέρων ἦτο ἠφανισμένος διὰ 700 ὅλας λίρας.

Πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πότε ἠφανίσθη καὶ πόθεν ἐφανέρωνε τὰ σημεῖα καὶ κτήσια ἀφανίστου καὶ τίνες ἐνδιαφέρονται ἄμεσως ἢ ἔμμεσως διὰ τὸ πληρωθησόμενον ποσὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ του.

Μία ἀνιχνευτικὴ δεξιότης ἐπὶ τοῦ μυστηριώδους τούτου ἐγκλήματος δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ καταντήσει εἰς ἀποκαλύψεις αἵτινες θὰ ἀνεκούφιζον τὴν Λεμεσὸν καὶ τὴν ὁμώνυμον Ἐπαρχίαν μέχρι αὐτῶν τῶν ὁρίων τῆς Πάφου.

Ἡ ἀστυνομία καὶ ἄλλοτε ἔσχεν ἐνδείξεις, αἵτινες ἔδει νὰ προκαλέσωσι σπουδαίως τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἀφοῦ μάλιστα παντοῖαι κυκλοφοροῦσι φῆμαι σιωπηρῶς ἐν τε τῇ πόλει, καὶ ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἀναφερόμεναι εἰς ἀσφάλειας τῆς ζωῆς.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΚΛΟΠΗ
ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΣ

Μαρωνίτης πρόσφυξ ἐκ τοῦ ἐπινείου Τσούντα τοῦ Λιβάνου τῇ π. Πέμπτῃ μετὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐφημερίου τῆς Μαρωνιτικῆς παροικίας ἐν Λευκωσίᾳ ἐναπέθεσεν εἰς τι συρτάριον τοῦ τελευταίου ἐν τῇ κατοικίᾳ του πρὸς φύλαξιν 700 λίρας εἰς δεκάλιρα χαρονομίσματα καὶ κλείσας αὐτὸ παρέλαβε καὶ τὴν κλεῖδα καὶ ἀπῆλθεν δι' ὑποθέσεις του.

Ὅταν ἐπέστρεψεν εὗρεν ὅτι τὸ συρτάριον εἶχε παραβιασθῇ καὶ τὰ χρήματα ἔλειπον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἔσπευσε νὰ καταγγείλῃ τὴν κλοπὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Μετέβη ἀμέσως ἐπὶ τόπου ὁ ὑπαστυνόμος κ. Καρεκλᾶς, ὅστις μετὰ δεξιὰν ἔρευναν καὶ ἀνάκρισιν εὗρε τὸν κλέπτην, ὅστις ἦτο Μαρωνίτης παῖς ὑπηρετῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν κλοπὴν καὶ ἀποδώσῃ τὸ ποσὸν πλὴν τινων σελλινίων ἅτινα εἶχε δαπανήσει ἐκ τῶν κλοπιμαίων.

Ὁ δράστης συνελήφθη καὶ ἐπροφυλακίσθη διὰ τὰ περαιτέρω.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Τὸ Τμῆμα τῆς Παιδείας ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον ἀνακοινοῦσαν πρὸς τοὺς κ. κ. διδασκάλους ἀποφάσεις τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου. πρὸς ἃς ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσιν οὗτοι κατὰ τὸ ἐπὶ θύραις σχολ. ἔτος.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τὸ καὶ πέρυσιν ἐν χρήσει, ὡρολόγιον δὲ πρόγραμμα τὸ νέον ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτο καὶ τῶν σχολείων τὰ στερούμενα δύνονται νὰ ζητ

πως ἐκπληρεῖ καθήκοντα κωμοδίκου εἰς τὴν δικαστικὴν περιφέρειαν Πόλεως ἀπὸ 19)1 Σεπτεμβρίου 1918.

—Ὁ κ. Ἐρβ. Οὐ. Γκρίμσοω διωρίσθη ἀναπληρωτὴς τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Λεμεσοῦ ἀπὸ 2)15 Σεπτεμβρίου.

—Ὁ κ. Βεν. Δίκκινσον διωρίσθη ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Πάφου.

—Ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας ὁ κ. Ἰ. Θεοχαρίδης ἐπὶ τῶν προσόδων Α' τάξεως τεθεὶς ὑπὸ σύνταξιν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΡΡΟΓΙΑΤΙΣΣΑΝ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἡ Ἱ. Μονὴ Χρυσορρογιατίσσης συνήγειρε καὶ πάλιν ἀθρόα πλήθη προσκυνητῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Πάφου ἅτινα μετὰ κατανύξεως θρησκευτικῆς παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν, καθ' ἣν ἱερούργησεν ὁ Πανοσιώτ. Ἡγούμενος κ. Κύριλλος μετὰ τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς. Τὸν δεξιὸν χορὸν διηύθυνε καὶ πάλιν ὁ ἐλλόγιμος διευθυντὴς τοῦ Ἡμιγυμνασίου Πάφου κ. Π. Πασχαλίδης, τὸν θεῖον λόγον δὲ ἐκήρυξε ὁ Πανοσιώτ. Ἡγούμενος.

Ἡ πανήγυρις διεξήχθη μετὰ θρησκευτικῆς κατανύξεως καὶ ἄκρας εὐταξίας, τιμώσης καὶ τὴν Ἱ. Μονὴν καὶ τοὺς προσκυνητάς, οἵτινες ἀπεκόμισαν τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν εὐκοσμίας καὶ σεμνότητος ἐξαιρέτου ἐν τῷ προσωπικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ διὰ τὴν ἐν βραχεῖ χρόνῳ ὑπὸ τὴν Ἡγουμενίαν τοῦ Πανοσιωτ. κ. Κυρίλλου τελείαν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν καὶ διακόσμησιν τῆς Μονῆς, μεθ' ὧν παραλλήλως βαίνουσιν ἔργα διάφορα πρὸς βελτίωσιν τῆς κτημοσύνης τῆς Μονῆς καὶ σταθερὰν αὔξησιν τῶν προσόδων αὐτῆς.

Παρὰ τὸ μεμακρυσμένον καὶ ἀπόκεντρον τῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσορρογιατίσσης, πολλαὶ ἐφέτος οἰκογένειαι ἐκ Κτήματος, Λεμεσοῦ καὶ Λάρνακος διαθερίζουσιν ἐν τῇ Μονῇ χάριν εἰς τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ περιβάλλοντος καὶ εἰς τὴν πρόθυμον φιλοξενίαν τοῦ προσωπικοῦ ὅλου τῆς Μονῆς.

Ἐπὶ πλέον πολυάριθμοι διαβατικοὶ ἐπισκέπται εἰς προσκύνησιν προσέρχονται κατὰ τὴν θερινὴν ταύτην περίοδον παρὰ τὴν δυσχέρειαν τῆς συγκοινωνίας.

Χάρις εἰς τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων, ἡ ἀμαξιτὸς ἀπὸ τῆς ἀρτηριακῆς ὁδοῦ ἐξ Ἁγ. Δημητριανοῦ εἰς Χρυσορρογιάτισσαν ἔχει ἐπεκταθῆ μέχρι Λαπηθιοῦ, μίαν σχεδὸν ὥραν ἀπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ φθάσῃ αὐτὴ μέχρι τῆς Μονῆς αὐτῆς. *

Πλήρης ἡμερῶν τῇ π. Πέμπτῃ μετήλλαξε τὸν βίον ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν ὁ Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΦΙΛΟΘΕΟΣ

διακονήσας ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη.

Ἡ κηδεία του ἐτελέσθη σεμνοπρεπῶς ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἁγ. Ἰωάννου, χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τοῦ Ἱ. κλήρου τῆς πόλεως.

Ἐπικήδειον εἶπεν ὁ Μ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ στεφανοῦς ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατέθεσαν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς αὐτῆς κ Κ. Μυριανθόπουλος καὶ ὁ Δήμαρχος κ. Λιασίδης, μέλος καὶ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας ἐξ ὀνόματος τῶν εὐηργετημένων Σχολείων, τῆς πόλεως καὶ τῶν συγγενῶν τοῦ μεταστάντος.

Ἀνήκων εἰς γενεὰν, συνεχίζουσαν τὰς ἀγαθὰς καὶ εὐγενεῖς παραδόσεις τῆς ἐπιλέκτου μοίρας τοῦ Ἱ. κλήρου, ὅσον καὶ ἂν παρεσύρθη ἀλλοθεν, διετήρησε τὴν πρὸς τὴν λαϊκὴν παιδείαν καὶ τὸ Γένος ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, δι' ὃ καὶ γενναῖος ἐγένετο δωρητὴς πρὸς τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως, καὶ τὴν ὑπολειφθεῖσαν αὐτῷ περιουσίαν, ἀνερχομένην εἰς £.750, διὰ διαθήκης καθώρισεν ὅπως αἱ ἐξ αὐτῆς πρόσοδοι διατίθενται εἰς ὑποτροφίαν πρὸς σπουδὰς θεολογικάς.

Ἡ ἡμετέρα πόλις διὰ ταῦτα καὶ ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς θὰ περιβάλλωσιν ἐσαεὶ τὴν μνήμην τοῦ μακαριστοῦ λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως δ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων κοινὴ ἀναπέμπεται δέησις.

Ἠγγέλθη χθὲς ὁ αἰφνίδιος θάνατος πλήρους, ἡμερῶν τοῦ

ΧΡΙΣΓ. ΚΟΥΠΠΑ

ἰδιοκτήτου καὶ διευθυντοῦ τῆς ὑπὲρ 30 ἔτη ἐκδιδομένης ἐν Λάρνακι ἐφημερίδος «Ἕνωσις».

Εὐχόμεθα τῷ μεταστάντι τὴν αἰωνίαν μακαριότητα

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ἵνα τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας τοὺς γάμους ἡμῶν, τελεσθησομένους τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 2)15 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρᾳ 4 μ.μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Κασσιανοῦ.

Ἐν Λευκωσίᾳ 28)10 Σεπτεμβρίου 1918.

Οἱ μελλόνυμφοι

Σπύρος Χριστοδούλου
Ἀθηνᾶ Νικολάου.

ΣΗΜ. - Ἡ παροῦσα ἰσχύει τέπον καὶ ἰδιαιτέρας προσκλήσεως.

ΕΜΠΟΡ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΠΟΛΥΔ. Σ. ΠΑΡΤΕΛΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τὸ ἡμέτερον κατάστημα ἐπλουτίσθη διὰ μεγάλης καὶ ποικίλης συλλογῆς χειμερινῶν εἰδῶν τοῦ :

Σέρτς γυναικεῖα διαφόρων χρωμάτων, **Κασμίρεια καὶ Τσοχάκια** γυναικεῖα, **πλοῦ Σέρτς** διὰ στολὰς μαθητῶν, **Κάλτσες μάλλινες** γυναικεῖαι καὶ ἀνδρικαί, **Τσαρουσὲ** μάλλινα γυναικεῖα καὶ παιδικά, **Φανελλέττα, Βελοῦδα** διαφόρων χρωμάτων καὶ **Κασέδες** χρωματιστοὶ κ. ἄ. δ.

ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Γίνεται γνωστὸν πρὸς τὸ φιλόμουσον Κοινὸν ὅτι ἡ ἡμετέρα **Σχολὴ τοῦ Χοροῦ** δέχεται εἰς ἐγγραφὴν Μαθητρίας καὶ Μαθητὰς ἀπὸ τῆς 1)14 Σεπτεμβρ., τὰ μαθήματα δὲ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 15)28 ἰδίου ἐν τῷ ἠλεκτροφωτίστῳ καταστήματι αὐτῆς παρὰ τὴν Δυτικὴν εἴσοδον Φανερωμένης.

Ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν εὐμενῆ ἐκτίμησιν τοῦ Κοινοῦ καὶ τὴν εὐγενῆ ὑποστήριξιν τῶν ἀξιοτίμων οἰκογενειῶν πᾶσαν θὰ καταβάλωμεν ὡς πάντοτε προσπάθειαν περὶ τὴν ἐντελῆ θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν διδα- [illegible] καὶ Ἑλληνικῶν χορῶν καὶ τῶν νεωτάτων τοιούτων *Foxtrod* καὶ *Pa ctrol.*

Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χορῶν θὰ συνδεύῃ ἐντελὴς μουσικὴ ὑπὸ τὴν δεξιὰν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ βιολιστοῦ κ. Ἰ. Σολομωνίδου.

Ἐν Λευκωσίᾳ 28 Αὐγ. 19.8.

Γεώργιος Φελίππου
Χοροδιδάσκαλος.

ΕΙΣ ΓΕΝΑΓΡΑ τῆς Μεσαορίας πωλεῖται ἐν ἀλακάτιον συστήματος **κασεωτὸν**, καινουργὲς μὲ 8 κάσσες καὶ 60 κάδους.

Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀπευθυνθῶσι διὰ περαιτέρω πληροφορίας πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην κ Χρυσ. Παπαδόπουλον.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
"Ο ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ,,
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ὁ κ. **Σταμάτιος Ν. Γκόγγολος** φαρμακοποιὸς, πλουτίσας ἐ σχάτως τὸ φαρμακεῖον του διὰ νέων ὅλως καὶ νεωτάτων φαρμάκων καὶ *Specialities* ἐξ Εὐρώπης, φέρει εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας του καὶ τοῦ λοιποῦ σεβαστοῦ κοινοῦ, ὅτι ἔχει διαρκῆ παρακατιθήκην μεγάλης συλλογῆς ἐκλεκτῶν μύρων καὶ ὅλων τῶν καλλωπιστικῶν εἰδῶν Π. χ *Essences*, Κολώνιες, πούδρες, πομάδες διάφορες, *Lotions* καὶ ἔλαια κομμωτικὰ, στιλβωτικὰ καὶ κατὰ τῆς τριχοπτώσεως, βαφὰς τριχῶν διαφόρων χρωμάτων, φάρμακα ἀπορριπτικά, ὀδοντοτρίμματα, φρουτσάκια ὀδόντων, σπόγγους ἐκ κωνσταντινουπόλεως, καὶ φυσικοὺς, ἄριστης ποιότητος διὰ τοὺς λέττα καὶ ψυχρολουσίας, καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία διώροφος τῆς κυρίας Στυλ. Γ. Ἀθηνοδώρου κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἰωάννου παραπλεύρως τῆς τοῦ κ. Γ. χ" Σταυρῆ. Ὁ ἄνω ὄροφος περιλαμβάνει 4 δωμάτια μετὰ ἡλιακοῦ, καὶ ἰσάριθμα ὁ ἰσόγαιος μετὰ μαγειρείου, πλυντηρίου, κλιβάνου, αὐλῆς μετὰ ἀνθῶνος καὶ πηγαίου ὕδατος μετὰ ἀξαμενῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν κ. Γ. Ἀθηνοδώρον εἰς Βουνὶ Λεμεσοῦ.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΛΟΥΪΔ ΤΖΩΡΤΖ

Στιγμαὶ ἀγωνίας.—Πόθεν ἡ νίκη τῶν Συμμάχων.

Τῇ 28)10 Αὐγούστου ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἐξεφώνησε τὸν μέγαν λόγον του ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ «περὶ τῆς Μ. Βρεττανίας ἐν τῷ πολέμῳ», ἐξ οὗ μεταφέρομεν ὧδε τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν πολεμικὴν κατάστασιν ἐν τῷ Δυτικῷ μετώπῳ.

—Αἱ γερμανικαὶ ἐπιθέσεις. Ἡ πολεμικὴ κατάστασις.

Τῇ 8)21 Μαρτίου, εἶπεν, εἴχομεν ἐνώπιόν μας τὸ ἄνθος τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, γεγυμνασμένον, ἀναπεπαυμένον, ἕτοιμον πρὸς ἔφοδον, ἐνῷ τὰ στρατεύματά μας κεκοπιακότα ὑπὸ ἐπιθέσεων παρατεταμένων καὶ διεξαγομένων ὑπὸ συνθήκας ἐξαντλητικὰς εὑρίσκοντο ἐπὶ ἐδάφους νεωστὶ κατακτηθέντος ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὅπου ἐδέησε νὰ ἀνορύξωσιν ἀμυντικὰς θέσεις. Εἰς τὴν γραμμὴν ὑπῆρχε μία μόνον μεραρχία Ἀμερικανική.

Ἡ Γερμανία εὐκαίρως ἔκρινε τὴν στιγμὴν ὅπως δώσῃ μάχην ἀποφασιστικὴν πρὸ τῆς ἀφίξεως, τῶν Ἀμερικανικῶν δυνάμεων. Προὐτίθετο πρῶτον νὰ ἀποχωρίσῃ τοὺς δύο στρατοὺς, τὸν Βρεττανικὸν ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ, ἔπειτα, γενομένου τοῦ ἀποχωρισμοῦ τούτου, νὰ συντρίψῃ τὸν στρατὸν ἡμῶν, καὶ, ἐν τέλει, νὰ κτυπήσῃ ἐν ἀνέσει τὰ γαλλικὰ στρατεύματα.

Ἐὰν τὸ πρῶτον τοῦτο σχέδιον ἐπραγματοποιεῖτο, ἐὰν ἀπεκοπτόμεθα ἀπὸ τῶν συμμάχων ἡμῶν Γάλλων, θὰ συνεπήγετο ὡς πιθανὴν ἀκολουθίαν τὴν συντριβὴν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ καὶ αἱ Ἀμερικανικαὶ δυνάμεις δὲν θὰ ἠδύναντο πλέον νὰ κατευφθάσωσιν ἐν καιρῷ ἵνα σώσωσι τὸν γαλλικὸν στρατόν. Τοιοῦτον ἦτο τὸ ἐχθρικὸν σχέδιον. Ἴδωμεν πῶς ἀνετράπη.

Ἡ πάλη προσέλαβεν ἀμέσως χαρακτῆρα τοιοῦτον, οἷον οὐδέποτε εἶχον ἴδει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς διά τε τὴν φοβερὰν ἔκτασιν. τοῦ μετώπου τῆς ἐπιθέσεως καὶ διὰ τὴν ἀγριότητα τῆς μάχης, τὸ μέγεθος τῶν ἀπωλειῶν ἑκατέρωθεν καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀνδρείαν τῶν στρατιωτῶν. Ἐν ἀρχῇ οἱ Γερμανοὶ ἤραντο ἐπιτυχίας σημαντικὰς ἔχομεν σκλυρὰς ἐγνώριζον πάντα δὲν ἦσαν οἱ πλείστερον ἥσυχοι. Αἱ ἀπώλειαι ἦσαν σημαντικαί.

Ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους τῆς μάχης, ἐντὸς δεκαπενθημέρου, εἴχομεν ρίψει 268,000 ἄνδρας πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ πορθμοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ ἐν τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων παραδειγμάτων ὀργανώσεως καὶ ταχύτητος τῆς μεταφορᾶς.

Ἐντὸς μηνὸς 355,000 ἄνδρες ἀπεβιβάσθησαν εἰς Γαλλίαν καὶ ὑπῆρχον τότε εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς Μάγχης πλείονα τηλεβόλα καὶ μυδραλλιοβόλα, ἢ ὅσα οὐδέποτε πρότερον εἶχεν ὁ στρατὸς ἡμῶν Τοιοῦτος ἐγένετο ὁ πρῶτος κακὸς ὑπολογισμὸς τῶν Γερμανῶν. Ὁ ἐχθρὸς δὲν εἶχε πιστεύσει ὡς δυνατὴν παρομοίαν προσπάθειαν δι' ἡμᾶς. Ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπεκρούσθη καὶ τὸ μέτωπον ἐγένετο στάσιμον.

Ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας τοῦ Μαΐου (ν.ἡ.) εἴχομεν μάλιστα τὴν ἱκανότητα νὰ ἐνεργήσωμεν νέαν ἐπίθεσιν νοτίως τοῦ Σόμ Ὁ στρατὸς ἡμῶν τότε παρέσχε μίαν τῶν ὡραιοτέρων ἀποδείξεων ἀνδρείας καὶ σταθερότητος δι' ὅλης τῆς ἱστορίας του, καὶ δικαιούμεθα νὰ ὦμεν ὑπερήφανοι διὰ τοὺς νέους ἡμῶν δεκαπέντε καὶ ἡμίσεος ἐτῶν, οἵτινες συνεβάλλοντο εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ὑποθέσεως τῶν Συμμάχων, διότι ἐδέησε νὰ ρίψωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον.

Τιμὴ εἰς τὸν Στρατηγὸν Φὸς.

Μετὰ τὴν 1ην Μαΐου, οἱ Γερμανοὶ ἠναγκασμένοι νὰ μεταστραφῶσι, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Γάλλων. Ἤραν τὸ προκαταρκτικὴν ἐπιτυχίαν εἰς σημαντικὴν κλίμακα, ἀλλ' οὐχὶ μόνον ἀνεκόπησαν ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου Φὸς—πρὸς ὃν ἡ Βουλὴ προτίθεται νὰ ἀπευθύνει τηλεγράφημα συγχαρητήριον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναγορεύσεως αὐτοῦ ὡς Στρατάρχου τῆς Γαλλίας, διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἱκανότητα καὶ μεγαλοφυΐαν του—ἀλλὰ προσέτι διὰ μιᾶς τῶν λαμπροτέρων στρατηγικῶν ἀνταποδόσεων, ὁ στρατάρχης Φὸς ἔτρεψε τὸν ἐχθρόν. Ὁ κόνδυνος δὲν ἀπεσοβήθη ἔτι, θὰ ἐπεδείκνυεν ὅμως ἔκτακτον αἰσιοδοξίαν οἱονδήποτε μέλος τοῦ γερμανικοῦ ἐπιτελείου ἐὰν ὑπελόγιζεν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου τοῦ Λούνδενδορφ ὅπως ἐπιτύχῃ στρατιωτικὴν νίκην κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Τὸ δεύτερον σφάλμα τοῦ ὑπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἦτο ὅτι ἔκριναν ὀλίγον τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ Ἀπωλέσαμεν πολλὰ ἑκατομμύρια τόννων ἐξωδίμων ἵνα ἐξασφαλίσωμεν τὴν μεταφορὰν ταύτην, τὰ ἀποτελέσματα ὅμως ἐδικαιολόγησαν τὸ μέτρον τοῦτο. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Ἰουλίου 305,000 Ἀμερικανοὶ μετεκομισθῆσαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐξ ὧν 185,000 ἐπὶ σκαφῶν βρετανικῶν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσω ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως ὀφείλεται ἐξίσου εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἑνότητα τῆς ἀρχηγίας! Ἀναμφιβόλως, δὲν ἔχομεν στρατάρχην ἐν τῇ πλήρει ἐννοίᾳ τῆς λέξεως, ἀλλ' ἐθέσαμεν τὴν ἑνότητα τῆς στρατηγικῆς ἀρχηγίας, καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ στρατάρχης Φὸς ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν ταύτην, ἡ κατάστασις ἀποκατέστη πλήρως ἐπ' ἀγαθῷ τῶν Συμμάχων.

Βεβαίως, εἶνε πολὺ πρώϊμον νὰ προείπωμεν ὅτι ἡ γερμανικὴ προσπάθεια ἐξηντλήθη. Θὰ ἦτο μάταιον νὰ προβάλωμεν ψευδῆ αἰσιοδοξίαν, διότι ὁ ἐχθρὸς κατέχει ἀκόμη ἰσχυρὰς ἐφεδρείας, δυνάμεθα ὅμως νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ εὐκαιρία ἡ παρουσιασθεῖσα τῇ 8)21 Μαρτίου, δὲν θὰ παρουσιασθῇ καὶ πάλιν.

Ἡ Ἀμερικανικὴ συνδρομή.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουσιν ἤδη ἐν Γαλλίᾳ τρομερὸν στρατόν, λαμπρῶς ἠσκημένον, στρατὸν νικηφόρον, καὶ δὲν ἀπέχει μακρὰν ὁ καιρὸς ὅτε ὁ στρατὸς οὗτος καθ' ἑαυτὸν θὰ εἶνε τόσον πολυάριθμος ὅσος καὶ ὁ Γερμανικός.

Τώρα δὲ ὁ μέγας γερμανικὸς στρατὸς περιηλθεν εἰς τὴν ταπεινωτικὴν θέσιν νὰ ζητῇ βοήθειαν παρὰ τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν περιφρόνησιν πρὸς αὐτὸν τὴν γνωρίζομεν. Ἡ πλάνη περὶ τοῦ ἀηττήτου τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ ἀπέφανεν.

Αἱ Κεντρικαὶ Δυνάμεις, ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικὴν εἶνε εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Συνεχὴς ὑποχώρησις τῶν Γερμανῶν.

τηλεγραφ. εἰδήσεις τῶν δύο τελευταίων ἑβδομάδων δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν οὕτω:

«Συνεχὴς ὑποχώρησις τῶν Γερμανῶν καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τῆς ἐπιθέσεως αὐτῶν ἀπὸ Ῥήμων μέχρι Ἴπρ ἤτοι ὑπὲρ τὰ 60 μίλια.

Σπεύδοντες οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν παλαιὰν ἀμυντικὴν γραμμὴν Χίνδεμβουργ, καταδιώκονται κατὰ πόδας ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ νυχθημεροισυμπλοκαὶ γίνονται τούτων πρὸς τὰς ὀπισθοφυλακὰς τοῦ ἐχθροῦ, καθ' ἃς συλλαμβάνονται πολυάριθμοι αἰχμάλωτοι καὶ κυριεύονται τηλεβόλα καὶ πολὺ πολεμικὸν ὑλικόν.

Ἤδη ἀνέκτησαν οἱ Σύμμαχοι ὅλον σχεδὸν τὸ καταληφθὲν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἔδαφος ἀπὸ τῆς 8)21 Μαρτίου καὶ ἐνιαχοῦ μάλιστα πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν μέτωπον προήλασαν καὶ πέρα τῆς γραμμῆς Χίνδεμβουργ.

Ἡ ΤΟΥΡΚΙΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Σπουδαία τυγχάνει ἂν εἶνε ἀληθὴς ἡ τηλεγραφικὴ ἀγγελία τοῦ Ρέουτερ τῆς 26)8 Σεπτεμβρίου ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

Ἀμστελλόδαμον. Ὁ Μ. Βεζύρης Ταλαάτ πασᾶς ἐν συνεντεύξει του πρὸς ἀντιπρόσωπον Αὐστριακῆς ἐφημερίδος εἶπεν ὅτι οὐδὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐκ τοῦ πολέμου, ὥστε ἡ ἐξακολούθησις αὐτοῦ εἶνε ἀνωφελὴς καὶ εἰρήνη θὰ ἐπέλθῃ πρὸ τοῦ χειμῶνος.

Ἐντοῦτοις διὰ τὴν Τουρκίαν φαίνεται ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν θὰ εἶναι τόσον ἁπλῆ ὑπόθεσις, ὅσον φαντάζεται ὁ Ταλαάτ ἐφ.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Λονδῖνον 8)21 Αὐγ. Αἱ βρεττανικαὶ, συμμαχικαὶ καὶ οὐδέτεραι κατὰ τόννους ἐμπορικοὺς ἀπώλειαι ὀφειλόμεναι εἰς τὴν ἐχθρικὴν δρᾶσιν καὶ εἰς τοὺς θαλασσίους κινδύνους κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1918 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Βρεττανικαὶ 176, 479, συμμαχικαὶ καὶ οὐδέτεραι 136,532 τον. Σύνολον τόννοι 575,949.

Δύο τορπιλλισθέντα ταχυδρομικά.

Ὁ «Πολυνήσιος» ἀποπλεύσας ἐκ Βιζέρτας διὰ Θεσσαλονίκην μετὰ Σερβικῶν στρατευμάτων προσέκρουσεν εἰς τορπίλλην τῇ πρωΐᾳ τῆς 28)10 Αὐγ. Ἐξ Σέρβοι ἐπιβάται, ἕνδεκα θερμασταὶ ἰνδοὶ καὶ δύο ναῦται τοῦ πληρώματος ἐξηφανίσθησαν.

Τὸ Γαλλικὸν «Βαλκάνια» πλέον ἀπὸ Γαλλίας εἰς Κορσικὴν ἐτορπιλλίσθη τὴν νύκτα τῆς 2)15—3)16 Αὐγ. καὶ ἐβυθίσθη ἐντὸς λεπτοῦ. Διεσώθησαν 102 πρόσωπα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ Τσεχοσλοβάκοι.

Ἡ Οὐάσιγκτων ἀναγνωρίζει ὡσαύτως τὸ ἐθνικὸν Τσεχοσλαβικὸν συμβούλιον ὡς πράγματι ἐμπόλεμον κυβέρνησιν περιβεβλημένην ἰδίαν ἐξουσίαν ὅπως διευθύνῃ τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς στρατιωτικὰς ὑποθέσεις τῶν Τσεχοσλαύων.

Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν δηλοῖ προσέτι ὅτι εἶνε ἑτοίμη νὰ συνάψῃ ἐπισήμους σχέσεις μετὰ τῆς πράγματι κυβερνήσεως οὕτως ἀναδιοργανωμένης πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπιδώσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἀτῶν Αὐτοκρατοριῶν Γερμανίας καὶ Αὐστρουγγαρίας».

Τὰ ἐν Ρωσίᾳ.

Ἐκ Κοπενάγης 23)5 Σεπτεμβρίου. Ἡ «Ἰσβέτια» γράφει ὅτι οἱ Οὐκραίνιοι ἐπαναστάται κατέλαβον τὴν Νισνίβγοροδ καὶ ἄλλας πόλεις ὡς καὶ τὴν πόλιν Τσερνόφ, ὅπου ἐφόνευσαν ὅλην τὴν Γερμανικὴν φρουρὰν ἐκ 1500 ἀνδρῶν ἄλλ' ἀπεσύρθησαν ὅταν ἔφθασαν γερμανικαὶ ἐνισχύσεις· αἱματηρὰ μάχη ἐγένετο εἰς τὰς Ἐπαρχίας Πολταύας, Τζερνικόφ καὶ Κιέβου ὅπου οἱ ἐπαναστάται ἀνέρχονται εἰς 30,000. Αἱ Οὐκραινικαὶ ἀρχαὶ εἰς πολλὰ μέρη ἔφυγον. Ὁ Πρόεδρος (*Helman*) Σκοροπάδσκυ ἔφθασεν εἰς Βερολῖνον καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Κάϊζερ.

Κατὰ τὴν «Ἐφημ. τῆς Φραγκφούρτης» τῆς 7)20 Αὐγούστου, τὸ σχέδιον τῶν Βόλσευικ, ὅπως καταστρέψωσι τοὺς σιδηροδρόμους ὀπισθεν τῶν Τσεχοσλαύων, ἀπέτυχεν.

Κατά τινα μάχην διὰ τὴν διάβασιν τοῦ Βόλγα, οἱ ἐρυθροὶ φρουροὶ ἠνάγκασαν τοὺς Τσεχοσλαύους νὰ ὑποχωρήσωσιν. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν Τσεχοσλαύων, ὁ στρατηγὸς Καραούλωφ καὶ μέρος τοῦ στρατοῦ τοῦ στρατηγοῦ Δουτόφ ὡδηγήθησαν ταχέως πρὸς βοήθειαν αὐτῶν.

Τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐπαναστατικῶν—σοσιαλιστῶν καὶ ἀντιπρόσωποι ὡσαύτως τῶν καδὲ εἶνε εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ τσεχοσλαυικοῦ μετώπου. Ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐπαναστατῶν—σοσιαλιστῶν τῆς δεξιᾶς καὶ τῶν καδὲ ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τῆς συνθέσεως τῆς μελλούσης κυβερνήσεως.

Τὰ Σοβιὲτ πιστεύουσιν ὅτι εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐξ- [illegible] ματα ἀπέλθωσιν εἰς τὸ μέτωπον.

Ὁ τρόμος βασιλεύει σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν συνελήφθησαν καὶ καθείρχθησαν εἰς τοὺς στρατῶνας Ἀλεξίεφ.

Ὡσαύτως περὶ τοὺς τεσσαράκοντα Γάλλοι κρατοῦνται ἔτι. Ἐπὶ πλέον, εἰς ἀξιωματικὸς τέσσαρες στρατιῶται καὶ ὁ κ. Λουδοβίκος Νωδὼ εἶνε πάντοτε ἐν τῇ φυλακῇ.

Εἶνε πιθανὸν ὅτι διὰ τῶν τρομοκρατικῶν τούτων μέσων οἱ ἀρχηγοὶ Βόλσευικ δοκιμάζουσιν ὅπως κερδήσωσι καιρὸν, αἱ πολυάριθμαι ὅμως ἐπιτροπεῖαι καὶ τὰ Συμβούλια ἐξ ὧν εἶνε συντεθειμένη ἡ παροῦσα κυβέρνησις δὲν φαίνονται ἐμφορηθέντες ὑπὸ πνεύματος ἀποφασιστικοῦ Ἡ στάσις τοῦ πολλοῦ πλήθους τῶν ἐργατῶν εἶναι μᾶλλον ἐπιφυλακτική.

Ἡ κυβέρνησις ἵνα καλύψῃ τὰς δαπάνας τῆς κινητοποιήσεως τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, μελετᾷ ὅπως ἐκδώσῃ δάνειον ἐλευθερίας.

Τὸ δάνειον τοῦτο θὰ εἶναι καταναγκαστικόν. Αἱ τράπεζαι καὶ οἱ βιομήχανοι θὰ φορολογηθῶσι καὶ τὸ ἐπιβληθησόμενον ποσὸν θὰ δημευθῇ.

Ἐκ πηγῆς γερμανικῆς ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Βόλσευικ συνέλαβον παρὰ τὴν Πέρμην τὸν Μ. Δούκα Παῦλον Ἀλεξάνδροβιτς, θεῖον τοῦ τσάρου.

Τουρκοβουλγαρικὴ διαφορά.

Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Ἰταλίας» μανθάνει ἐκ πηγῆς οὐδετέρας ὅτι ἡ ἔντασις τῶν σχέσεων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας ἐπιτείνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Ἡ ἀντιταχθε